

| VRBÁTKY | DUBANY | ŠTĚTOVICE |

Triangl

www.vrbatky.cz

20
2018

1. místo / Pálení čarodějnic ve Štětovicích, Petr Souček
Velká fotografická soutěž roku 2018

Slovo úvodem

Vážení čtenáři,

dostalo se vám do rukou nové číslo obecního časopisu, číslo s pořadovým číslem 20.

Je to téměř neuvěřitelné, ale čas prostě nezastavíš. Ano, již 20 let se vás snažíme informovat o tom, co nového a zajímavého se v našich obcích za uplynulý rok událo, co se kde chystá a vůbec vám připravit pohodové počtení ve svátečním Vánočním a Novoročním čase. Na počátky

časopisu zavzpomínáme s tím nejpovolanějším, s tím, kdo jej vymyslel a kdo stál u prvních čísel, s letošní osobností obce, bývalým ředitelem ZŠ Zdeny Kaprálové panem Mgr. Vladimírem Dohnalem.

Jsme rádi, že za těch dvacet let se stal Triangl součástí vašeho života, života našich spoluobčanů. I toto číslo jsme připravovali s péčí a doufáme, že se vám bude líbit.

- redakce -

Slovo starosty

Jak hodnotíte uplynulé období vašeho působení ve funkci starosty?

Zhodnotit mě, téměř dvouleté, působení ve funkci starosty by měli především naši občané.

Podle výsledku v komunálních volbách se mohu domnívat, že se mi podařilo vyvarovat se nějakým zásadním chybám a přesvědčit většinu občanů o tom, že to s našimi vesničkami nemyslím zle.

Nicméně při nástupu do funkce starosty jsem si představoval, že mou hlavní náplní práce bude péče o obec, dohled nad správou obecního majetku a vyhledávání příležitostí ke zlepšení vzhledu našich obcí. Domníval jsem se, že pozice starosty je obdobou manažera středně velké firmy, a díky zdravému selskému rozumu, technickému vzdělání a zkušenosti s prací s lidmi budu zkrášlovat naše obce „jako když bičem mrská“. Omyl!

Za dobu svého působení na pozici starosty jsem zjistil, že většinu času jsem nucen věnovat neplodné byrokracii a administrativě spojené s činností orgánů obce.

Vyčerpávající je pro mě neustálá kontrola slovíčkařen v zápisech ze zasedání zastupitelstva nebo rady, kde si musíte dávat pozor na rozdílnost pojmů jako „rada souhlasí“ a „rada schvaluje“, přes administrativu dotačních titulů, kde pro jednoduché vysázení 90 ks stromků s finanční podporou dotačního orgánu musíte zpracovat

nebo podepsat několik desítek dokumentů, až po pro mně nepochopitelné vydávání rozhodnutí o kácení stromů, kde já jako starosta obce musím vydat sobě jako starostovi obce rozhodnutí o tom, že si mohu pokácet strom, který ohrožuje veřejné prostranství.

Jsou to jistě všechno mechanismy, které fungují obecně, bez ohledu na to, jak velká je obec, bez ohledu na množství finančních prostředků krytých dotací, bez rozlišení majitele daných stromů. Zákony a pravidla musí platit pro všechny a stejně. Nicméně v některých případech tato pravidla vyznívají poněkud bizarně.

Své působení tedy zatím hodnotím jako období učení se, jakousi školu, kde mi profesori v podobě státních úředníků udělují tvrdé lekce.

Co považujete v pozici starosty za nejnáročnější?

Nejnáročnější je obrovský rozsah oborů a problematik, které je starosta nucen nějak vyhodnotit a na vzniklé situace reagovat. Než zformuluji písemnou žádost právníkovi ohledně správného postupu na odtah vozidla z veřejného prostranství, dostanu pět telefonátů. Jeden tazatel se dožaduje informace o statusu parcely dle územního plánu, druhý chce vědět, jaký je harmonogram prací na

Vydavatel: Obec Vrbátky / IČO 00288934

Datum vydání: prosinec 2018

Redakce: Tomáš Hrbata, Hana Kulhajová, Jana Tajovská, Martina Stoklásková, Jiří Voít

Korektury: Helena Švancarová

Grafická úprava: Milan Matoušek

Tisk: Trifox Šumperk

Vydavatel nenese odpovědnost za údaje a názory autorů jednotlivých článků. Redakce si vyhrazuje právo na drobné stylistické úpravy textu.

Triangl, 20. ročník, 2018

Triangl

opravě cesty, třetí urguje nedodanou monitorovací zprávu k dotačnímu projektu, čtvrtý mi oznamuje, že u hřbitova padají větve ze stromu a pátý...? Co jsem to vlastně dělal na začátku?

Tohle je asi to nejnáročnější. Zvyknout si na to, že máte před sebou několik rozpracovaných věcí, které buď čekají na nějaké vyjádření od dalších orgánů nebo osob, nebo čekají na to, až si daný problém prohlédnu na vlastní oči a udělám si vlastní názor, nebo jsem je prostě jenom odložil a zapomněl se k nim vrátit.

Ve chvílích volného času se mi pak ty zapomenuté věci vybavují a dokážou mi tak pokazit okamžiky krátkého relaxování.

Je něco, co byste rád ve fungování obce změnil?

To hlavní se mi již změnit podařilo. A to je právě pohled zastupitelů na rozsah spektra činností starosty. Díky tomu jsme se dohodli na tom, že v nadcházejícím volebním období budou naše obce řídit a spravovat uvolněný starosta i uvolněný místostarosta. To znamená, že oba dva budeme pracovat pro obec na plný úvazek a rovnoměrně si tak mezi sebe rozdělíme všechny aktivity a agendy tak, aby zapomenutých a odložených problémů bylo výrazně méně, než nyní.

Jak to vypadá s naší sportovní halou?

Stavba sportovní haly je v naší obci nejnákladnější investiční akcí od doby vybudování splaškové kanalizace a čistírny odpadních vod. Projekt na sportovní halu byl vypracován v roce 2014 a stavba byla zahájena až o tři roky později, v červnu 2017.

Pokud bychom postupovali se stavbou dle původního projektu, bylo by celé dílo hotové již na konci října letošního roku. Protože jsme se však na zastupitelstvu dohodli, že doplníme do sportovní haly ještě jedno patro nad technické a sociální zázemí, stavba se tak protáhne do konce měsíce dubna 2019. V nově navržené nástavbě pak vznikne prostor pro posilovnu a sál na aktivity malých skupinek cvičenců do 10 lidí. Tímto se výrazně rozšíří možnosti využití sportovní haly a jejího zázemí nejen pro organizované skupiny, ale i pro sportovní aktivity jednotlivců.

Věřím, že po zahájení provozu si pak v naší sportovní hale najde zázemí široké spektrum sportovních nadšenců.

Je po volbách. Ve vedení obce se objevily staré i nové tváře. Co od nového složení vedení obce očekáváte?

Kromě dříve uvedeného očekávání od pozice místostarosty bych si přál, aby rada obce v pozměněném složení fungovala stejně pružně a konstruktivně jako doposud. Věřím, že stávající složení rady obce je toho zárukou.

Stejně tak jednotlivé osobnosti v novém zastupitelstvu dávají tušit, že by se jednání tohoto orgánu měla obejít bez osobních urážek a útoků způsobených vzájemnými antipatiemi, které si jednotlivci přinesli z dřívějšího období.

V zastupitelstvu zasedli lidé, kteří si v principu rozumí, respektují se a také se nějakou měrou podíleli na organizaci sportovních nebo kulturně-společenských akcí.

Co plánujete na následující období?

Vzhledem k tomu, že všechna sdružení, která mají zastoupení v zastupitelstvu, prohlašovala ve svých volebních programech potřebu zlepšení ozelenění našich obcí, předpokládám, že se aktivity obce budou v následujícím roce ubírat tímto směrem.

To znamená, že naším úkolem bude vytipovat vhodné lokality pro změnu zeleně, najít dobrého projektanta a začít pracovat na koncepci výsadby uvnitř obce i mimo zastavěná území.

Je něco, co byste rád prostřednictvím Trianglu našim občanům vzkázal?

Chtěl bych, aby naši občané byli trpěliví. I když budou mít pocit, že se jim na jejich náměty, připomínky a stížnosti nedostává okamžité odpovědi aby nezatrpkli na obec a prostřednictvím emailu, telefonátu nebo účasti na veřejném zasedání zastupitelstva se připomněli a dozvěděli se tak, že jejich náměty a připomínky nebyly hozeny do koše.

Starosta není všemocný a našim právním systémem mu není dána taková pravomoc, jak mnozí očekávají. Špatně zaparkované auto tak nezmizí, problémoví občané se nezačnou chovat způsobně a chodník se nepostaví hned po tom, co mi přijde upozornění nebo námět v podobě telefonátu či emailu. Řešení celé řady problémů vyžaduje často konzultace s právními zástupci nebo složitý schvalovací proces přes celou škálu různých úřadů. Výsledky pak na sebe nechají čekat i několik měsíců.

Děkujeme za rozhovor

- redakce -

Chcete být emailem informováni o chystaných akcích či jiných aktualitách?

Stačí jen na webových stránkách obce www.vrbatky.cz kliknout na okénko **AKTUALITY**, poté kliknout na okénko **Přihlásit se k odběru novinek** a pak jen zadat dle návodu, který se vám zobrazí, svoji emailovou adresu. Od té chvíle vám budou chodit veškeré aktuální zprávy z dění obce.

Předtím a nyní

Jazyková učebna školy Vrbátky

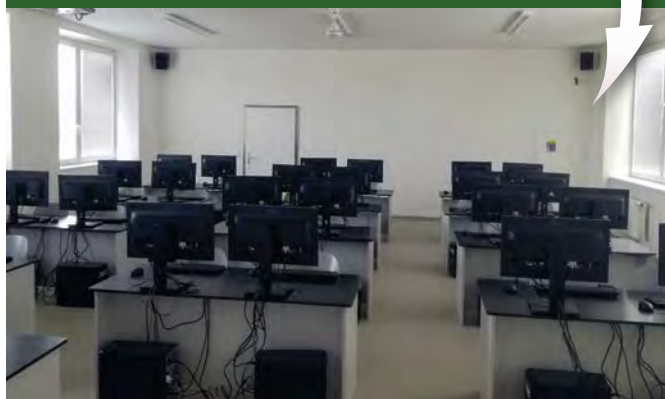
Jídelna ve škole Vrbátky

Počítačová učebna školy Vrbátky

Rekonstrukce toalet školy Vrbátky

Volejbalové hřiště Dubany

Workoutové hřiště v Dubanech

Workoutové hřiště ve Vrbátkách

Workoutové hřiště ve Štětovicích

FOTOKVÍZ →

Poznáte
toto místo?

řešení na str. 12

Noví zastupitelé

Vážení spoluobčané, vážení voliči, v letošním roce proběhly u nás místní volby do obecního 15členného zastupitelstva. Někteří naši zvolení zástupci svůj minulý mandát obhájili, někteří se po kratší či delší odmlce do zastupitelstva obce vrací. A je i pár těch, kteří jsou zvoleni poprvé. Jsou to Jitka Šálková, Ing. Martina Stoklásková, Mgr. Kateřina Kubjátová, Ing. Petr Kvapil a Ing. Kateřina Šňupárková. A jak už je v našem časopise zvykem, právě těmto nově zvoleným členům obecního zastupitelstva jsme položili následující otázku a poprosili o stručnou odpověď:

- 1. Proč jste se rozhodl/a kandidovat v letošních volbách?**
- 2. Co očekáváte od svého působení v obecním zastupitelstvu?**

Kateřina Kubjátová

1. Chci se aktivně podílet na dění a rozvoji naší obce. Jako předsedkyně kulturní komise spolupracuji řadu kulturních akcí a v této činnosti bych i nadále ráda pokračovala a dále ji rozšiřovala.

2. Ráda bych navázala na práci předešlého zastupitelstva a těším se na možnost aktivně ovlivňovat další rozvoj naší obce. Záleží mi nejen na kulturních akcích, ale i např. na obnově polních cest, včetně stromů, protože v našich obcích není žádná vycházková zóna. Mým dalším přáním je pomoci realizovat cyklostezku z Vrbátek do Prostějova.

Martina Stoklásková

1. Chtěla bych nadále pracovat pro obec a aktivně se podílet i na jiných projektech, než jsou kulturní akce.

2. Očekávám, že budeme společně se zkušenějšími zastupiteli dále rozvíjet všechny tři naše obce a snažit se najít ta nejlepší řešení problémů. Chci se zapojit do všedních i nevšedních činností obce a nezklamat důvěru, kterou mi občané dali.

Jitka Šálková

1. Kandidovala jsem, abych podpořila členy na horních místech naší kandidátky, kteří by se rádi podíleli na rozvoji naší obce.

2. Budu podporovat všechny projekty a nápady, které s ohledem na životní prostředí a kulturní tradice zkvalitní a zpříjemní život nejen v naší obci. Dále budu podporovat práci spolků, díky kterým se mohou všichni spoluobčané přímo podílet na vývoji kulturního a společenského života.

Kateřina Šňupárková

1. Ve Štětovicích jsem vyrostla, chodila jsem do Vrbátek do školy a žiji tady v podstatě celý svůj život. I moje děti zde budou vyrůstat, takže je samozřejmě, že mi není jedno, v jakém prostředí budou vyrůstat. Já sama jsem byla vždycky aktivní člověk, který se snažil něco dělat pro ostatní. Již bezmála patnáct let spolu s ostatními kamarády hasiči ze Štětovic vedu mladé hasiče. Spolu se svojí babičkou jsem znovu otevřela obecní knihovnu ve Štětovicích, kterou kdysi vedl můj pradědeček. Myslím si, že minulá zastupitelstva udělala v našich obcích velký kus práce. Rok od roku naše obce vzkvétají a já bych se na tom chtěla také podílet.

2. Očekávám nové výzvy, spoustu další práce, ale také zkušeností, které bych jinde nezískala. Také doufám, že budu pro obec přínosem díky svému vzdělání a zkušenostem z mojí práce.

Petr Kvapil

1. Chtěl bych se v rámci svých možností aktivně podílet na rozvoji naší obce.

2. Budu se snažit podporovat nové smysluplné projekty (klidové zóny, chodníky, aj.) a rozpracované zdárně dokončit (sportovní hala).

Galerie osobností obce

V letošním jubilejním dvacátém čísle jsme do naší pravidelné rubriky nemohli zařadit nikoho jiného než zakladatele našeho časopisu, bývalého zastupitele obce a ředitele školy pana Mgr. Vladimíra Dohnala. S jeho jménem je spojena spousta významných událostí. Byl iniciátorem vzniku znaku naší obce, na jeho návrh byl uskutečněn sraz rodáků v roce 1997 a v neposlední řadě se s jeho odkazem setkáváme u názvu naší školy. Díky jeho snaze byla škola přejmenovaná po její mecenášce Zdeně Káprálové. Úspěšná spolupráce s paní Kaprálovou pokračovala dále na obci, začala zakoupením zvonů do dubanského kostela, pokračovala opravou kaple ve Vrbátkách a končila třeba výstavbou obecního úřadu na místě jejího rodného domu.

Velkým koníčkem pana Mgr. Dohnala bylo oživení obecní historie. Nechal vyrobit pamětní desku bývalému učiteli a archeologovi Karlu Dobešovi nebo postavil keltskou pec přímo před dubanskou školou. Jako ředitel školy prosadil například používání interaktivních tabulí, prosadil počítačovou učebnu nebo založil ve škole keramický kroužek.

Po ukončení své plodné a aktivní pracovní kariéry se pan Mgr. Dohnal přestěhoval na svoji chalupu, kde tráví většinu času. Pro jeho osobní zaneprázdněnost byl následující rozhovor s ním veden pomocí elektronické pošty.

Všichni v obci si Vás pamatují hlavně jako pana ředitele. Nechybí Vám atmosféra naší školy a obce vůbec?

Těžká otázka a ještě těžší odpověď, ale už asi ne. Čtvrtým rokem žiji v příjemné obci na překrásné Dražanské vrchovině a kochám se pohledem do údolí. Kousek za vesnicí dohlédneme za dobrého počasí až na Svatý Kopeček a Dub na Moravě. Pravidelně jezdíme do Duban za synovou rodinou i do Vrbátek za našimi lékaři, a navíc události ve Vrbátkách sledujeme ve všech médiích. Všude potkáváme své žáky, jejich rodiče, přátele a známé, s kterými si rádi popovídáme a potěšíme se jejich úspěchy. Vidím, že obec i škola vzkvétají, a to mi dělá radost.

Na co s odstupem času vzpomínáte nejraději?

Samozřejmě na děti. To bylo osobností a lidských osudů, s kterými jsem se potkal! Každý žák byl jiný, každý měl jiné schopnosti, ale zároveň i jiné možnosti a podmínky, v jakých vyrůstal. Individuální přístup a upřímný zájem o všestranný rozvoj každého z nich byl mojí celoživotní prioritou. Chtěl jsem pro ně zajímavou, veselou a pestrá škola plnou možností. Tu více, tu méně úspěšně jsem proto sháněl peníze, kde se dalo, a neustále jsem otravoval

představitele obce přesvědčováním, že škola potřebuje více finančních prostředků, než jsou jí ochotni poskytnout. V některých volebních obdobích byly možnosti lepší, v jiných naopak. Jak se říká, kde je vůle, je i cesta. Čas od času však vůle ani cesta nebyly, tím raději vzpomínám na všechny, kdož byli vstřícní a škole pomáhali.

Nesmírně rád také vzpomínám na všechny kolegy, kteří věnovali svůj volný čas na spoluvytváření neuvěřitelného množství akcí a aktivit. Někteří z nich, bohužel, už nejsou mezi námi. Pořád jsme vymýšleli něco nového. Tvůrčí přetlak a vzájemná inspirace nás přivedly k mimořádně šíři činností. Na mzdy a odměny bylo před dvaceti lety tak málo peněz, že si to dnes málokdo dovede představit, a těm lidem za jejich práci navíc, kromě mě, často nikdo ani nepoděkoval. Byli obětaví, všestranně talentovaní a neuvěřitelně šikovní, viděno dnešním pohledem, všichni jsme tehdy byli na sebe asi příliš nároční.

Centrum volného času tehdy v obci pochopitelně neexistovalo, ale ve škole jsme mívali více jak desítku zájmových kroužků, které jen za dobré slovo vedli učitelé, rodiče i šikovní lidé z okolí. Vedle škol v přírodě jsme například pořádali letní prázdninové tábory a prázdninové projekty, kromě běžných lyžařských výcvikových kurzů jezdili naši žáci s učiteli na prodloužené lyžařské víkendy. Neustále jsme vymýšleli všemožné soutěže s pěknými odměnami od sponzorů – vědomostní, sběrové, výtvarné, soutěže o výzdobu, o nejlepší nápady a kdoví co ještě. Vyhlášenými se staly naše školní akademie, spojené s vyřazením deváťáků. Kromě běžných školních výletů jsme pro děti dělávali bezplatné naukové zájezdy za odměnu – „pamětníci“ si určitě vzpomenu na Invex, Parlament nebo Vyšehrad, pravidelně jsme připravovali společné zájezdy

pro rodiče s dětmi po ČR i vícedenní zájezdy do zahraničí. Vydávali jsme školní časopisy, publikovali v tisku, občas jsme zpracovali naučně populární brožuru a měli jsme dokonce i novinářský kroužek, který mimo jiné připravoval každodenní vysílání školního rozhlasu. Odtud byl už jen krůček k myšlence založit obecní Zpravodaj, který jsme vydávali jednou měsíčně, a obecní ročenku, kterou jsme pojmenovali Triangl. Pracoval jsem tehdy také v obecním zastupitelstvu, zejména jako předseda školské a kulturní komise a tehdejší vedení obce bylo všem dobrým nápadům nakloněno. Naše škola spolupracovala s obcí, farností a s dalšími školami v celém regionu. Vrbátky podnítily a uspořádaly mnohé zajímavé společné akce za všechny Pohár starostů, Hanácké vdolek, výtvarné výstavy, výroční slavnosti a sjezdy, počítačové soutěže atd. Zkrátka, je na co vzpomínat a věřím, že podobně ráda vzpomíná i většina našich bývalých žáků.

Vzpomenete si na Váš úplně první kontakt s paní Kaprálovou? Ona navštívila naši obec po dlouhé emigraci, jaká byla její reakce?

Týden poté, co jsem se přistěhoval do Duban, se 7. září 1991 v tamním kostele světily nové zvony. Jeden z nich, Zdena, byl darem českých exulantů manželů Kaprálových. Za necelé dva roky mi vedení školy věnovalo k padesátinám knihu Zdeny Kaprálové „Zítřka bude líp“, která mě 4. 11. 1993 inspirovala k napsání poděkování a přání k jejím 80. narozeninám. To už jsem byl asi dva měsíce novým ředitelem školy. Moje žena, která se dodnes zabývá historickou geografii, jí k této příležitosti udělala drobný spis o založení školy a významných osobnostech Vrbátek z přelomu 19. a 20. století. Mnohé z nich byly spojeny přímou linií s rodem Šrámků, z kterého paní spisovatelka pocházela. Jaké bylo naše překvapení, když jsme od ní dostali rukou psanou, velmi pěknou odpověď. Tento dopis z 27. 12. 1993 opatrujeme jako milou vzpomínku. Od té doby jsme si začali pravidelně psát.

Paní Kaprálová byla velkou příznivkyní naší školy i rodné obce. Její jméno je dnes připomínáno jen v souvislosti s novou radnicí ve Vrbátkách a dubanským zvonem, někdo si možná vzpomene i na opravu kaple Sv. Floriána, ovšem její dobrodiní nelze shrnout jen pár řádky. Pro školu byla pravým požehnáním a dovoluji si tvrdit, že ji ve své době finančně zachránila. Několik let ji podporovala nejen nákupem výpočetní techniky a nového vybavení, ale i zajišťováním základních potřeb – po havárii topení nám například koupila nové radiátory. Díky její velkorysosti jsme bez následků přestáli populační propad, sužující a likvidující venkovské školy. Evropské dotace tehdy pochopitelně neexistovaly, obec byla finančně vyčerpaná budováním základní infrastruktury a stát žádné

další prostředky neposkytoval. Po mém nástupu nebylo peněz ani na malování, natož na opravy, modernizaci či vybavení. Učitelky, uklízečky i já jsme natírali staré lavice a nábytek a kde byla špinavá nebo ukopnutá zeď, namalovala se kytička nebo nalepil obrázek. Přesto jsme brzy měli nejen pěkné třídy, ale jako jedna z mála venkovských škol i špičkově vybavenou učebnu informatiky a tomu odpovídající úroveň výuky. Tehdy paradoxně začaly mé potíže s několika zastupiteli, kteří prosazovali, aby obec škole zkrátala rozpočet o tolik peněz, kolik nám paní Kaprálová věnovala nebo které jsem sehnal z jiných zdrojů.

Paní Kaprálová se každý rok chystala naši školu navštívit. S přibývajícím lety bohužel přicházely nejdříve manželovy, pak i její zdravotní komplikace, až zůstalo jen u dopisů, žákovských obrázků, fotografií a nahrávek z nejrůznějších akcí, které čas od času putovaly přes oceán. Několikrát ročně mi paní Kaprálová telefonovala.

Osobně jsme se nakonec potkali jen jedinkrát, když nás o prázdninách v roce 2001 krátce navštívila po uložení ostatků jejího bratra Josefa Šrámků do dubanské hrobky; přijela k nám s rodinou a panem farářem. Byla velice elegantní, celá v černém, v lodičkách s vysokými podpatky zlaté barvy; drobnou, při chůzi používala hůlčičku, vždyť jí už bylo 88 let, ale nepředstavujte si žádnou křehkou, sentimentální stařenku! Energická a šarmantní dáma, která popravdě nikoho moc nepustila ke slovu. Měla naprosto jasné, nekompromisní názory na život, politiku a současnost. Absolutně neuznávala polovičatá řešení, mluvila o zásadách a demokracii. Milovala svou rodinu, vlast a rodné Vrbátky, nenáviděla pokrytectví a komunismus. Kdo si poctivě přečetl její knihu, velmi dobře ví proč.

Netušil jsem tehdy, že naše první setkání je zároveň setkáním posledním. Slíbila, že školu určitě brzy navštíví, vždyť se připravovala na slavnostní otevření nové radnice, kterou Kaprálovi nechali v roce 2002 ve Vrbátkách postavit, ale už nikdy nepřijela. Asi tři roky jsme si ještě psali, až nakonec jsem ji v květnu 2005 musel smutně doprovodit na cestě poslední. Aleš a Zdena Kaprálovi jsou pochováni ve Strmilově, protože si oba přáli spočinout ve své vlasti. Pro ně bylo slovo vlast posvátné. Jsem rád, že odkaz Zdeny Kaprálové je od roku 1995 trvale připomínán v názvu školy, a to nejen proto, že jsou jí Vrbátky povinovány vděčností za dary, které farnosti, obci a škole věnovala.

Za Vašeho ředitelování se začala prosazovat myšlenka na postavení víceúčelové haly. Co říkáte na novou halu, která se právě staví?

Jsem velice rád, že se sportovní hala konečně postavila. Usiloval jsem o to všemi prostředky od samého počátku zdejšího působení. Ne všechny vzpomínky jsou příjemné, ty špatné jsem se pokusil celkem úspěšně vytěsnit. Když

jste mě však letos oslovili, nezbylo mi, než se k nim vrátit a prolistovat staré dokumenty i první čísla Trianglů. Čtení je to místy velice zajímavé, i když neveselé.

Za mého působení ve funkci ředitele jsme byli krůček od výstavby sportovní haly celkem třikrát. Poprvé, a to nejbliž, to bylo v roce 2001, kdy jsme spolu se starostou Františkem Dostálem a místostarostou Pavlem Škrabálkem protlačili žádost o dotaci na stavbu sportovní haly až do návrhu státního rozpočtu. Obec se zavázala ke spoluúčasti ve výši 4,3 mil Kč a stát se měl podílet 16,5 mil Kč. Byla zpracována studie, vydáno kladné rozhodnutí o územním řízení, připraven projekt a všechna povolení, zbývalo už jen „kopnout“. Státní dotace napoprvé nevyšla, ale byli jsme ujištěni o mimořádné šanci získat ji hned další rok. To už však bylo všechno jinak. Po volbách 2002 se v tisku objevil článek neúspěšného kandidáta tvrdící, že výstavba haly ve Vrbátkách je „neopodstatněnou mnohamilionovou investicí, která je ve srovnání s budoucím využitím nepřiměřeným odlivem obecních financí, nehledě na obrovské náklady na její provoz“ atd. Rozšířil se neklid, vznikla nedůvěra a „z vyšších míst“ jsme byli odkázáni, ať se nejdříve dohodneme, co vlastně chceme. Podruhé jsme měli velkou naději získat prostředky na stavbu tělocvičny od paní Kaprálové, ale Kaprálovi nakonec dali přednost stavbě nové radnice. Potřetí, na sjezdu rodáků 2007, vyzval poslanec Ing. Vlček nové vedení obce, aby znovu podalo žádost o dotaci na stavbu sportovní haly ze státního rozpočtu, že ji významně podpoří. Dostalo se mu odpovědi, že obec chce usilovat o dotace z EU.

To, že stavbu haly nebo tělocvičny se za mého působení nepodařilo realizovat, byť jsem tomu obětoval hodně úsilí, jsem nesl těžce; mnohem tíživější to však bylo po celé roky pro žáky a učitele. Proto si velice vážím současného vedení obce, které se nakonec rozhodlo realizovat projekt sportovní haly i za cenu náročných investic. Netuším, kdo tento návrh podal a prosadil, ale podobné odvážné rozhodnutí má v historii obce jen málo srovnání. Všechna čest! Jsem přesvědčen, že škola i občanský život se tím ve Vrbátkách zase výrazně posune na úplně jiný, vyšší stupeň.

Byl jste také určitý čas členem obecního zastupitelstva a členem kulturní komise. Sledujete ještě nyní dění v obci a co na ni říkáte?

Sleduji výborné výsledky současné školy, pestrý život Volňásku, iniciativu občanů i osudy našich bývalých žáků. Všechny části Vrbátek už dávno mají kvalitně vybudovanou infrastrukturu, což pro zdejší vesnice dodnes není samozřejmostí. Vrbátky jsou upravené, pěkné, žijí bohatým občanským životem. Milým překvapením jsou pro mě výsledky voleb a nové zastupitelstvo plné mladých lidí.

TRIANGL – jubilejní číslo

Jste tím, kdo přišel s myšlenkou na obecní časopis a kdo nejenže tuto myšlenku prosadil, ale také sám realizoval pár prvních čísel. A protože letošní číslo je jubilejní, dvacáté v pořadí, máme i k tomu na Vás pár otázek.

Koho, kdy a proč napadlo vydávat obecní časopis? Název Triangl jste vymyslel, vy?

Na tuto otázku jsem obšírně odpověděl v úvodní části. Ročenka vznikla z všeobecného tvůrčího přetlaku, který ve škole panoval. Název byl výsledkem soutěže nápadů žáků. Osobně mě zprvu moc nenadchl, ale nakonec vyhrál ve školní anketě a ve ŠKK se líbil. Musím se pousmát, když čtu jeho zdůvodnění v prvním čísle Trianglu, ale dodnes má své opodstatnění a nedá se mu upřít dobrý úmysl tehdejších tvůrců. Nejvíce se mi líbí poslední věta zdůvodnění: „Jeho jásavý tón bude vždy oznamovat, že se přiblížily nejkrásnější svátky v roce.“

Vzpomínáte ještě na první čísla časopisu? A co říkáte na současnou podobu Trianglu?

Nejenže si na ně vzpomínám, já je mám dokonce schované. Byl jsem šéfredaktorem prvních devíti čísel a vaše otázky mě přiměly vyhledat je a prolistovat. Kupodivu, i po dvaceti letech jsou zajímavé a čtivé, i když ročenka byla černobílá, na obyčejném papíře, zpočátku dokonce bez fotografií. Ilustrovaly ji děti, které ji před Vánocemi pomáhaly roznášet po domech. V roce 2008 jsem se dověděl ze zápisu rady obce, že už nepatřím do redakční rady Trianglu. Redakce už nechtěla moje ani manželčiny příspěvky a časopis začala dělat, řečeno tehdy oblíbeným termínem, „po novu“. Je třeba říci, že po technické stránce byla od počátku jeho úroveň s naší starou ročenkou nesrovnatelná, profesionální. Obsahově odpovídala novému zadání, a jak se zlepšovaly podmínky života v celé společnosti i v obci, vyvíjel se i Triangl. Je to pestrý obecní časopis, jaký leckde nemají.

Vladimír Dohnal

100 let Československa v našich obcích

I ten, co se historii moc nevěnuje, musí uznat, že rovná stovka se k oslavám přímo nabízí. Nemá cenu zde připomínat světové události před vznikem Československa, ale chceme alespoň trochu přiblížit život v našich obcích.

Dnes už nepotkáte žádného rodáka, který by nám povyprávěl o životě našich předků, můžeme čerpat jen z našich obecních kronik, pamětních listin a samozřejmě z dřívějších čísel Trianglu.

V Dubanech u hlavní silnice stojí lípa, kolem které každý z nás denně projde nebo projede autem. A ani vás nenapadne, že jste projeli kolem bezmála stoletého stromu. Lípa svobody byla zasažená za velké slavnosti před místní školou. Dne 13. dubna 1919 ji zde zasadily děti a vedení školy.

Dubany

Před první světovou válkou obec vzkvétala, opravily se silnice, kostel i škola. Počátkem 20. století byla dokončena regulace Blaty, v roce 1912 se do obce zavedla elektřina a rozvíjela se bohatá kulturní i osvětová činnost. Pro srovnání: v roce 1898 žilo v Dubanech a na Margerlikově 787 obyvatel, ve Vrbátkách 607 a ve Štětovicích 398 obyvatel.

Slibně se rozvíjející ekonomikou, kulturou a vzdělaností Duban hluboce otřásl příchod 1. světové války. Z Duban a Margerlikova muselo narukovat 99 mužů od 18 do 53 let. Dlouhý seznam na pomníku padlých vypovídá o nezměrném utrpení. Válečná léta dětí byla velice nuzná. Drahota, lichváření a vládní rekvizice zbídačovaly obyvatelstvo. Žáci sbírali železo na výrobu zbraní a kopřivy na tkaní sukna, ve škole se šily rukavice a prádlo pro vojáky.

Dubanští legionáři

Dubanští legionáři jsou označeni křížkem: zleva Čeněk Chytil, Valentin Popelka, Vojtěch Zatloukal, sedící: Leopold Stodola, Cyril Srostlík

Dne 13. dubna konána významná slavnost. Lípa svobody před budovou školy za velké účasti. Shromáždění uviděl sprevce školy, Dr. Dostal a zahájil slavnost. Slavnostní řeč pronesl dr. P. Hojzil z Brontýjeva. Pak přednáška žáků, po ní lípa zasažena a říd. na odevzdal ji do ochrany všech. V r. 1919 založena ze silnice na kostel pobytná 250 m. Obec má po otlač. 1/2 m. (vzd. 1919)

Vrbátecká jednota legionářů

Vinou Hitlera a později Stalina bylo slovo „Československý legionář“ tabu. Zde aspoň pár slov o nich: byli to bývalí česko-rakouští zajatci v Rusku, kteří se pod ideovým vedením T. G. Masaryka v síle jedné brigády vyznamenali nejprve v roce 1917 u Zborova v boji proti Rakousku-Uhersku a v 1918 u Bachmače proti Německu. Protože se měli přesunout na francouzskou frontu a Lenin jim v tom chtěl zabránit, obsadili celou sibiřskou magistrálu.

Zpět ve vlasti vytvářeli legionářské jednoty, z nichž ve vrbátecké (Vrbátky, Dubany, Olšany) bylo 14 členů. Byli to: **Dorňák Josef** – obecní strážník Vrbátky, **Fil Jakub** – zřízenec Československé dráhy Dubany, **Ječmínek Stanislav** – Československé dráhy Vrbátky, **Krempl Antonín** – rolník Vrbátky, **Labounek Antonín** – Československé dráhy Vrbátky, **Látal Josef** – přednosta Československých drah Vrbátky, **Marek Antonín** – rolník Vrbátky, **Navara Alois** – četník Vrbátky, **Novotný Jindřich** – strážník Dubany, **Novotný Ladislav** – Československé dráhy Vrbátky, **Popelka Valent** – dělník Dubany, **Zatloukal Vojtěch** – rolník Dubany, **Rožek Jan** – krejčí Dubany.

Důvodem zákazu činnosti Hitlerem je jejich vítězná bitva u Bahmače. Stalin je nenáviděl, protože jeho „rudogvardějci“ byli od československých legionářů podél magistrály neustále poráženi (patřili k bělogvardějčům). Legionáři byli proto oblíbeni u ruského lidu.

MUDr. Ječmínek Vlastimil, Triangl č. 5 – 2003

Vrbátky

Na začátku 20. století byly Vrbátky díky výstavbě cukrovaru a železniční dráhy snad nejvíce se rozvíjející obcí v našem regionu. Počátek 1. světové války zasáhl do obce formou různých nařízení, z nichž hlavním bylo hlídat železniční trať před útoky. Nejdříve dostali povolávací rozkazy záložní vojáci, po té postupem let obdrželi povolávací rozkazy celé ročníky mužů. Díky válečnému poplachu došlo k neuvěřitelnému zdražení potravin, hlavně ve městech. Vlnu drahoty pocítila i naše obec. Vinou odvodů doma zůstali jen starci, ženy a děti. Ženy narukovaných neměly na různých ustláno. Práce mužů všude chyběla, nebylo potahů, nebylo čeledě, jen děti. Pole muselo být obděláno, nač úřady tlačily, dobytek musel být obsloužen a kromě toho se musely věnovat svým dětem.

Brzy po začátku války docházely první smutné zprávy, buď o úmrtí, zranění či zajetí. Naše obec byla ušetřena nakažlivých nemocí, provází každou válku. Zdejší lékař MUDr. Hynek Voithl nastoupil vojenskou službu, po dobu jeho nepřítomnosti ho zastupoval MUDr. Zahradníček z Olšan. Všeho byl nedostatek, domácnosti si samy vařily pivo, připravovaly si mýdlo a místo čaje a kávy se pil odvar z různých listů různých bylin. Později byl zaveden

V neděli 11. září 1927 se řadil na Margelikově u „Floriánka“ průvod, který se vydal obcí Dubany k pomníku zahalenému černým flórem. Pomník stojící na volném prostranném místě, ponechaném pro tento účel již při stavbě školy, je stálou pietní vzpomínkou na ty, kteří svoje životy položili na vykoupení našeho lidu ze jha rakouského otroctví a zrození naší drahé republiky Československé.

Pomník představuje ženu, která zastřeným zrakem pátrá do dále směrem k nádraží, zda se nevrátí ten, jehož marně očekává. K ženě se vine po levici dítě. Na podstavci jsou vytesána jména padlých z Duban a Margelikova.

Autor pomníku Havlíček Plíhal, Olomouc

Mgr. Vladimír Dohnal, Triangl č. 7, 2005

lístkový příděl na potraviny. Ale i průmyslové závody pro nedostatek surovin vyráběly jen náhražky. Pro nedostatek chmele a ječmene v pivovarech připravovali pivo z řepy. Pro nedostatek vlny a bavlny byly sbírány kopřivy. Pro nedostatek kůže byly nařizeny dřevěné a drátěné poděšve. Nedostatek léků byl řešen sbíráním léčivých bylin. A samozřejmě nedostatek kovů na výrobu zbraní byl řešen vládními rekvizicemi, kaple přišla o zvon, ale bylo zabaveno i různé nádobí, mosazné kliky či hromosvody. Po celou dobu války trpěl cukrovar nedostatkem pracovních sil. Z toho důvodu sem byli posíláni váleční zajatci, převážně Rusové, ale byli zde i Srbové a Italové.

Události spěly dál a konečná hodina osvobození českého národa se přiblížila. První zpráva o převratu přišla do vsi 28. října 1918 pozdě večer. Zpráva se dostala k občanům až následující den. Všude vypukla nepopsatelná radost a všechny domy byly zdobeny českými prapory.

Slavnost při odhalení památníku padlým zahájil tehdejší starosta obce Josef Šrámek. V pozadí všechny složky obce Župa sokolská, ČS. legionářská jednota, Sbor dobrovolných hasičů ve Vrbátkách. Pomník vyrobil v roce 1931 Karel Plíhal s nákladem 12 250 Kčs

Štětovice

Před válečnými událostmi žila obec klidným životem. Obec vybudovala elektrické osvětlení (1911) a dokončila dešťovou kanalizaci (1913). V roce 1912 nechala postavit novou školní budovu. Stará škola byla prodána dne 24. 4. 1914 tesařskému mistru Janu Řezníčkovi na vybudování místního hostince. Mobilizace ve vesnici byla vyhlášena 31. 7. 1914 v 10 hodin večer. Skoro všichni občané pozdě do noci debatovali, co přinese den příští. Vše probíhalo jako

v okolních vesnicích – nedostatek potravin, ohromná drahota a odvody všech mužů na frontu. Zabavovala se celá sklizeň obilí, brambor, ale i seno a sláma. 11. 10. 1916 byl zabaven v rámci vojenských reparací i zvon ze štětovické kaple, obec zůstala úplně bez zvonění. Později byly zavedeny tři bezmasé dny (po, st, pá). V rámci úspor masa bylo zakázáno používat jakékoli masité potraviny.

Zpráva o osamostatnění naší republiky přišla do obce v poledne 29. října 1918. - redakce -

Pomník padlých ve Štětovicích byl pořízen ze sbírky občanů a při velké slavnosti odhalen 8. září 1918. Pomník byl zhotoven za cenu 8000 Kč.

Čerpáno z obecních, hasičských a školních kronik, almanachu vydaného obcí k příležitosti srazu rodáků, z dřívějších vydání Trianglů za přispění obecních kronikářek: Mgr. Anežky Dohnalové, Elišky Hlačkové, Kamily Menšíkové

FOTOKVÍZ / ŘEŠENÍ ZE STR. 5

Pohled na štětovickou autoopravnu.

Víte, že u nás ve Vrbátkách bydlí kouzelníci?

V dnešní uspěchané a anonymní době často ani nepostřehneme, když se někdo nový přistěhuje do naší obce. Pokud ten nový je navíc i něčím skutečně zajímavý, je to důvod pro jeho představení v našem časopisu Triangl. V letošním vydání Vám představíme Ing. Tomáše Juřika, kouzelníka, který vystupuje pod uměleckým jménem TOMASIANO, a jeho manželku Ing. Květoslavu Juřik Kellnerovou, která vystupuje pod uměleckým jménem KELLY. Manžele Juříkovi jsme navštívili u nich doma ve Vrbátkách a oni nám ochotně odpověděli na pár otázek.

Proč jste se rozhodli pro bydlení ve Vrbátkách?

Tomáš: Hledali jsme s manželkou v roce 2014 vhodné místo pro bydlení, protože toho času jsme čekali prvního syna a dostali jsme tip na Vrbátky. Neměli jsme na tuto vesnici žádné vazby. To, že jsme skončili ve Vrbátkách, byla vlastně náhoda. Já pocházím z Olomouce a manželka z Pardubic.

Prozradíte nám, jak jste se dostali k magii a jaké byly Vaše začátky?

Květoslava: Já pocházím z rodu Kellner, který má tradici od roku 1623 a patří k nejstarším uměleckým rodům v Evropě. Jsem 4. pokračující generací kouzelníků, takže se v tomto prostředí pohybuji od dětství. Během studií jsem se seznámila s Tomášem. To, že má Tomáš ohromný kouzelnický talent, jsem poznala prakticky okamžitě a začali jsme jej společně rozvíjet, spolupracovat. Později následovala svatba a založení rodiny. Momentálně jsem na mateřské dovolené, ale příliš si neodpočinu, protože během toho vystupuji nebo pracuji společně s manželem na nových programech.

Tomáš: Já jsem se k magii dostal poměrně pozdě, začínal jsem až ve svých dvaceti letech. Všechno, co dnes umím, jsem se naučil sám, žádné kouzelnické kurzy nebo semináře jsem nenavštěvoval. Po krátké době jsem se již účastnil kouzelnických soutěží a festivalů, kde jsem se umísťoval hned na předních pozicích. Dnes už je to víc jak deset let. Za tu dobu jsem ušel dlouhou cestu, kdy dnes jako profesionál mám přes 200 vystoupení ročně. I přesto se snažím „neusnout na vavřínech“ a stále přicházet s něčím novým, sledovat moderní trendy a nabídnout divákům to nejlepší.

Čemu konkrétně se tedy věnujete, máte nějakou specializaci?

Tomáš: Začínal jsem u mikromagie, což je předvádění kouzel a magie v bezprostřední blízkosti diváků, ale dnes se již věnuju všem oborům magie od mentalismu až po velké iluze. Jediné, co nedělám, je komediální magie, protože se jaksí k mé vizáži nehodí. Mikromagie je stále mnou

srdeční záležitostí a mám jí nejraději, protože v divákovi zanechá nezapomenutelný zážitek. Sestavit úspěšné představení zahrnuje nejen velký repertoár moderních kouzel, technické zajištění, ale také výběr hudby, originálních kostýmů a podobně. Podílí se na tom velká škála lidí od choreografa až po švadlenu. Být kouzelníkem je velmi finančně náročné. Z velké části pracuji také pro zahraniční klienty a program předvádím plnohodnotně v angličtině.

Květoslava: Jsme schopní připravit program pro konkrétního klienta doslova na míru. Pro nás není nic nemožné. Od vystoupení na svatbě až po velké filmové produkce.

Jak to bylo s Vaším vystoupením v soutěži Česko Slovensko má talent?

Tomáš: Já jsem se celkem účastnil dvakrát. Poprvé v roce 2013, kdy jsem postoupil, ale neprošel přes Velký třesk. Po druhé jsem soutěžil v roce 2016, kde jsem se probojoval až do samotného finále a přiblížil se vítězství. Byla to krásná a nezapomenutelná zkušenost. Obávaný porotce Jaro Slávik po šestileté historii této soutěže změnil názor na kouzelníky a po mém prvním vystoupení se omluvil celé kouzelnické komunitě. Byl jsem prohlášen za nejúspěšnějšího kouzelníka v historii soutěže.

Květoslava: V letošním ročníku probíhající soutěže jsem se pustila do boje já sama jako historicky první kouzelnice. Manžel mi je po celou dobu velkou oporou. To, jestli moje cesta bude v soutěži pokračovat, je zatím ve hvězdách, ale já už teď jsem šťastná, protože se mi podařilo s úspěchem postoupit. Během 10dnů moje video shlédlo na internetu přes milion lidí, což je dosavadní rekord, a v hitparádě nejpopulárnějších videí se vyšplhalo na neuvěřitelné první místo. V tuto chvíli mě čeká Velký třesk, přes který když projdu, čeká mě semifinále a případné finále.

Květě a Tomášovi Juříkovým děkujeme za příjemné setkání a přejeme hodně úspěchů na poli magie.

- redakce -

Hanácký – blaťácký kroj

Při všedních i nevšedních událostech oblékají Štětovické slipky hanácký blaťácký kroj. Proč blaťácký? Protože naše obec spadá do regionu kolem říčky Blaty. V dnešní době už se ale málo ví, jak má takový kroj vypadat a z čeho se skládá.

Hanácký kroj je nejposvátnějším symbolem hanácké tradice a jedním z dokladů lidové kultury českého národa. Jeho charakter a podoba se vytvářely od poloviny 17. do poloviny 19. století. Ráz kroje vychází z baroka, v průběhu doby prodělal různé módní změny ve svém tvaru a střihu. Do jeho podoby se promítají příznivé sociální podmínky, úrodnost půdy i blízkost většího města. Jak u ženského, tak u mužského kroje se projevují rozdíly v některých částech kroje u svobodných a ženatých či provdaných. Do poloviny 19. století dosáhl hanácký kroj svého vrcholu, zároveň byla ovšem ohrožena jeho budoucnost kvůli velkým pořizovacím nákladům zdobeného kroje. Postupně nosili kroj pouze stařenky a stařečci, až jako selský oděv zcela zanikl. Hanácký kroj dnes žije pouze jako historický a slavnostní oděv.

Lidový kroj má všední a sváteční podobu. Všední kroj se používal při každodenní práci v zemědělství, naproti tomu kroj sváteční byl uměleckým dílem jen pro zvláštní příležitosti. Hodnota kroje je dána i výběrem materiálu a technikou vyšívání a jeho strukturou. Hanácký ornament je především rostlinného rázu (jetelový list, poupě, růžička, luční zvonek, lístek rozmarýnu, myrty apod.)

Ženský kroj: Vlasy měly ženy vždy zakryty nejprve šátkou (bílý pruh vyšíváného plátna), později lipským nebo tureckým šátkem. Smuteční pokrývkou hlavy byl bílý šátek, který se nosil pouze na pohřby. Horní část ženského kroje se skládá z košilky, tzv. spodnice, na tu se oblékaly rukávce skrývající prsa a paže, a vpředu sešněrované oplečí ovíjící tělo. Ozdobou rukávů na svátečním kroji byly bílé nebo smetanově žluté výšivky. Odlišné bylo i poskládání a tvar rukávů, např. u „našeho“ blaťáckého kroje byly rukávy krátké a baňaté. Na horní límeček rukávů navazoval kolem krku obojek, placák či krézl. Jde o krajkový nebo vyšívávaný pruh tenkého plátna asi 10 cm širokého a dlouhého 4 až 12 metrů.

Sukně neboli fěrtoch původně sahala do poloviny lýtek, postupně se prodlužovala a košatila. S košatěním krojů také přibývalo počet spodních sukní. Vrchní sukň byla nejdelší a nejrasenější. Na sukň pak byla oblékána zástěra neboli fěrtůšek. Nejčastěji byla zástěra bílá, vyšívána smetanově žlutou či zlatožlutou. Do pasu se zavazovala hedvábná květy vyšívána stuha (pantla). Jednou z nejnákladnější částí kroje je kordulka (vestička). U blaťáckého kroje byla nejčastěji kordulka černá či červená, bohatě vyšívána a zdobená kovovou krajkou.

Ke kroji nosily ženy punčochy. Bílé punčochy nosily svobodné, červené punčochy ženy vdané.

Štětovické slipky

Prezentace naší obce v Praze

U příležitosti oslav 100. výročí vzniku republiky ve čtvrtek 18. října se krojovaní zástupci našich obcí zúčastnili výpravy Hanáků do Senátu ČR na vernisáž výstavy Hanáci republiky.

Štětovický skanzen

Představení: Zbojnická balada

Vánoční výstava

Velikonoční výstava

Na návštěvě v Českých Budějovicích

Pro prezentaci ocenění Oranžová stuha v rámci soutěže Vesnice roku, které se obci Vrbátky podařilo získat v loňském roce, byla obec v létě oslovena ministerstvem zemědělství s pozvánkou účastnit se společenského setkání „Večer venkova“. Tato akce se koná každoročně u příležitosti výstavy Země živitelka v Českých Budějovicích. Reprezentovat naši obec vyrazily členky kulturní komise ve slavnostních hanáckých krojích. Pro přítomné hosty si připravily malý stánek s upomínkovými předměty obce, fotografiemi a ochutnávkou sýrů a mléka ze Zlaté farmy.

- redakce -

Střípky ze života školy a školky

Konverzační kurz AJ – English Focus

Na začátku října k nám do školy přijel už počtvrté lektor z anglicky mluvící země. Cílem pětidenního kurzu bylo podpořit žáky v aktivním používání angličtiny k běžnému dorozumění. Často se můžeme setkat s tím, že žáci, kteří mají celkem slušnou znalost jazyka, ji nedokáží v praxi využít z důvodu zbytečného ostychu. Právě proto k nám přijel Noah Krause. Byl z USA a na první pohled to byl sympatický mladý muž.

O tom, že se vše podařilo, svědčí odezva z řad žáků. Většina si konverzační kurz velmi pochvalovala. Líbily se jim hry, nápaditost a rozmanitost aktivit, pokládání mnoha otázek a konverzace v angličtině. Rozuměli si s lektorem, Noah byl velmi přátelský a komunikativní. Žáci se dozvěděli i různé reálie – o městech v USA, učili se idiomy, slangová slovíčka, slovní zásobu, která je rozdílná v americké a britské angličtině. To velmi ocenili. Všichni se naučili nová slovíčka a fráze.

Na závěr shrnutí: všichni žáci by kurz doporučili kamarádům, „aby se rozmluvili“, protože „pomáhá při konverzaci“, „dozví se mnoho nového“, „je to super a zábava“, „úžasná příležitost“, „naučí se nové věci“, „je to dobrá zkušenost“, „je úžasné, že Američan přijede do Česka“ a rozhodně je to „lepší než učení“.

A jak žáci hodnotí svou vlastní práci v průběhu kurzu? Většina by se ohodnotila jedničkou a šest žáků dvojkou. Jen dva k sobě byli velmi kritičtí a svoji práci hodnotí jako dostatečnou (možná by bylo na místě být méně sebekritičtí a více na sobě pracovat ☺).

Učitelka AJ, Kateřina Malenovská

Naše škola

Chtěla bych Vám vyprávět o naší škole. Když jsem začala chodit do Duban, bála jsem se, přece jen to byla pro

mě novinka. Ale pak jsem zjistila, že to nic není. Učitelé jsou tu moc příjemní, snaží se nám ve všem vyjít vstříc. A legrace, tak ta tu určitě taky nechybí. Naše škola se od doby, kdy jsem sem nastoupila, hodně změnila:

- Začnu v šatně – bývaly tu velké, zelené „klece“. Každá třída měla svou, jenže klece byly nekontrolovatelné a byly z toho problémy.
- Fasáda školy byla celá šedá a teď ji nádherně nabarvili na žluto-červenou.
- Před školou u hlavního vchodu jsou nové schody, krásné kamínkové.
- Školu máme na čip.
- Od září máme novou jazykovou a počítačovou učebnu, novou jídelnu a krásnou školní kuchyňku.
- Z boční strany se staví sportovní hala. Zkrátka pořád je co opravovat a renovovat.

Bohužel já si těchto výhod moc neužiju, protože se teď připravuji na přijímačky a budu z této školy odcházet. Ale co vím určitě, doporučím tuhle školu všem v okolí.

Žákyně 9. třídy, Markéta Caletková

Osvětim

V říjnu letošního roku jsme navštívili bývalý vyhlazovací tábor Auschwitz v Polsku. Doporučil bych ho spíše starším žákům. Pro žáky mladší nemusí být vhodný, jelikož příběh tohoto místa a všeho, co se tam stalo, není vhodný pro citlivější povahy.

Nemůžu říct, že se mi v Osvětimi líbilo. Dostali jsme se do doby a místa, kdy lidé úsměv, štěstí a radost neznali.

Byla to velice krutá doba. Být na místě, kde se vraždilo, ve velkém počtu se umíralo, dělaly se pokusy na lidech atd., nebylo moc příjemné. Představa, kolik lidí na tomto místě zemřelo, jak mladí, tak i ti starší, byla děsivá. Určitá místa ve mně vyvolávala strach, pocit nedůvěry a špatnou náladu. Uvědomil jsem si, jak se zde tenkrát žilo. Doba, která byla, a doba, která je teď, jsou úplně na jiné úrovni. Nechtěl bych, aby se tato doba vrátila. Z toho vyplývá, že bychom si měli vážit toho, co máme. Máme co jíst, máme co pít, můžeme mít vše, co si přejeme. Když za něčím jdeme, dokážeme vše. To v Osvětimi nebylo možné. Buď jste hned zemřeli, nebo jste nějaký čas pracovali a pak vás zavraždili. Nebo se také mohlo stát, že jste byl ten vyvolený a Osvětim jste přežil. To si ale mohlo po skončení války říct jen pár šťastných. Važme si této doby. Co všechno máme? Nikdy nevíte, co se může stát. Ze dne na den je rázem vše jiné. Proto jsem vděčný za každý den. Představte si, jaké to tenkrát bylo – jdete spát v blahobytu a ráno se probudíte a nevíte nic o své rodině a svých blízkých.

Výlet mi dal velké ponaučení o tom, co se stalo. Věřím, že naše budoucnost bude dlouho stejná, bez válek, bez sporů s jinými státy a hlavně bez konfliktů. Zkrátka v klidu, míru a přátelství mezi námi.

Chtěl bych věřit, že budoucnost záleží především na nás. Jestliže budeme bojovat za to, co si přejeme, dosáhneme toho.

Žák 9. třídy, Jan Grumlík

Ještě pestřejší dětský den v mateřince

Naše mateřská škola navázala ke konci minulého školního roku novou spoluprací. Děti z MŠ Vrbátky, Dubany a Štětovice oslavily Mezinárodní den dětí nejen tradičně s pomocí Sboru dobrovolných hasičů Štětovice, kde se děti se dozvěděly spoustu zajímavých a poučných věcí. Samy si mohly vyzkoušet např. ošetřit zraněného, stříkat hasičskou hadicí jako opravdový hasič či si prohlédnout hasičské auto s veškerým jeho vybavením.

To ale nebylo vše. Po absolvování hasičského programu čekalo na děti velké překvapení. Na školní zahradě ve Vrbátkách dětem vojáci ze 153. ženijního praporu z Olomouce připravili nezvyklé překvapení - pět stanovišť, na kterých si děti mohly vyzkoušet řadu nových věcí. Například jaké to je vypadat jako správný voják s helmou a plně naplněnou vestou? Někteří malí siláci si dokonce mohli potěžkat i zbraň. A že byla těžká! Nebo lehnout si do vojenského přístřešku a vyzkoušet si, jak takový voják spí někde venku. To byl pro děti nezapomenutelný zážitek. Hledání min na místním pískovišti? Ano, i to bylo možné. Dětem se podařilo speciálním přístrojem na vyhledávání většinu „min“ najít. Máme tu samé šikovné děti! Překážková dráha s vojáky byla pro všechny děti velkou zábavou. A na závěr nechyběla samozřejmě ani sladká odměna za všechna úspěšně zvládnutá stanoviště.

Tímto bychom rádi poděkovali jak SDH Štětovice za dosavadní spolupráci, tak i vojákům z Olomouce, se kterými byla navázána výborná spolupráce. Budeme se těšit na další.

Milena Zapletalová, vedoucí učitelka MŠ

Centrum volného času ve Vrbátkách – Volňásek

Čas nám letí jako voda a máme tady další rok. Na úvod bychom chtěli poděkovat všem dětem, jejich rodičům a také všem, kteří nám v loňském roce pomáhali. Byl to krásný rok plný spokojených dětských úsměvů. To je ta nejlepší odměna.

Do nového roku vstupujeme s novou energií a chutí do práce. Rádi bychom vám představili, na co všechno se můžete těšit a co je u nás nového.

Letošní rozvrh kroužků je opravdu nabitý a není den, kdy by v centru nebylo rušno. A na co že se k nám děti mohou přihlásit? Tradičně již několik let na flétničku, šikovné ručičky a sporták. Z loňského roku si děti oblíbily Montessori dílničky, moderní tance, volejbal a florbal, a tak

ani letos tyto kroužky nechybí. Nově jsme pro vás obnovili kroužky Mini Volňásek a Volňásek, kde na děti čeká zajímavý program. Tyto kroužky se nezaměřují na jednu zájmovou činnost, ale využívají celého spektra aktivit a činností. Každá hodina je proto pestrá a zajímavá. Každý měsíc má své téma a v jeho duchu je každý program koncipován. Kromě toho probíhá celoroční hra, která doplňuje běžný program. Úplnou novinkou je letos kroužek deskovek. Deskové hry jsou skvělé, mnohemu děti naučí a také perfektně pobaví. Kroužek je již nyní oblíbený, což nás moc těší.

A protože většina kroužků se zaměřuje spíše na děti menší, řekli jsme si, že chceme více dělat i pro děti starší, ty, které už se cítí být velké a téměř dospělé. A tak jsme

	8:30 – 11:30	14:00	14:30	15:00	15:30	16:00	16:30	17:00	17:30	18:00	18:30	19:00	19:30	20:00
PONDĚLÍ				VOLŇÁSEK (od 8 let) 15:00 – 17:00				SPORTÁK (od 6 let) 17:00 – 18:00						
ÚTERÝ	MONTESSORI DÍLNIČKA (0-4 let) 8:30 – 11:30	FLÉTNÍČKA (od 6 let) 14:00 – 16:30				DESKOVKY (od 4 let) 16:30 – 17:30								
					MONTESSORI DÍLNIČKA (3-8 let) 15:30 – 18:30									
STŘEDA		FLÉTNÍČKA (od 6 let) 14:00 – 16:30										CVIČENÍ PRO ŽENY 19:00 – 20:00		
			ŠIKOVNÉ RUČIČKY 1 (dětí z MŠ) 15:00 – 16:30		ŠIKOVNÉ RUČIČKY 2 (dětí ze ZŠ) 16:30 – 18:00									
				VOLEJBAL (od 11 let) 15:30 – 17:00										
ČTVRTEK				MINI VOLŇÁSEK (4-7 let) 15:00 – 16:30			MODERNÍ TANCE 2 (od 11 let) 16:30 – 18:00				BŘIŠNÍ TANCE dospělí 19:00 – 20:00			
							FLORBAL (od 11 let) 16:30 – 18:00							
PÁTEK				MODERNÍ TANCE 1 (6-10 let) 15:00 – 16:00		KLUB PRO MLÁDEŽ (od 12 let) 16:00 – 18:00				NÁBOŽENSTVÍ 18:00 – 19:00				

otevřeli Klub pro mládež. Klub je otevřen zatím jen každý pátek od 16 do 18 hodin. Jedná se o místo, kam si můžou přijít pokecat, zahrát hry, něco vyrobit, číst si či cokoli jiného. Nejedná se o kroužek, ale otevřenou klubovnu, a proto, kdy přijdou a co budou dělat, je jen na nich. Kompletní rozvrh všech kroužků a časů si můžete prohlédnout níže. Již nyní, po zahájení roku, máme napříč všemi kroužky přihlášených dohromady přes 80 dětí a postupně se k nám přidávají další, což je úžasné a moc děkujeme!

Jak už určitě víte, kromě pravidelných kroužků pro vás připravujeme také akce. Jako každý rok se můžete těšit na ty stálé, oblíbené jako Karneválek, Dětský den nebo Drakiádu s rodinným sedmibojem. Chtěli bychom vám ale představit akce nové, které ještě nejsou s Volňáskem spjaté.

V loňském roce jsme pro vás nově připravili Den Země. Takový zájem, jaký akce měla, jsme ani nečekali a to jsme moc rádi. Letos se tedy na tuto akci můžete opět těšit. Přestože program nebude stejný, můžete se těšit na aktivity spojené s oslavou naší planety Země, přírodou, zvířátky a ekologií. Již nyní vám můžeme prozradit, že to bude stát za to a už teď si můžete do diáře zapsat datum 21. 4. 2019.

Loni jsme se také rozhodli dětem zpříjemnit jarní prázdniny a celý týden to u nás v centru žilo. Každý den byl jiný program, a to dopoledne i odpoledne. Na své si přišly i menší i větší děti. Letos v této akci chceme pokračovat. Opět bude pro děti připraven program na každý

den. A kdy že budou mít děti letos jarní prázdniny? Už brzy, a to 4.–8. 2. 2019.

V příštím roce bychom se také chtěli více zaměřit na akce zaměřené na spolupráci dětí a jejich rodičů a prarodičů. Trávit čas spolu jako rodina je důležité. A podporovat mezigenerační vztahy je v dnešní době ještě důležitější. My tomu chceme pomoci a připravit pro vás akce, kam nejenom své děti zavedete, ale i vy rodiče, či prarodiče se do programu s dětmi zapojíte. Již nyní můžeme prozradit, že plánujeme akci Rodinný kvíz a Babičko, dědečku pojďme si hrát. Samotní jsme zvědaví, zda o takové akce bude zájem.

A samozřejmě toho pro vás připravujeme mnohem více. Letos zveřejňujeme akce vždy na dva měsíce dopředu, takže si můžete vše rozplánovat a nic vám neunikne. Veškeré důležité a aktuální informace naleznete na našem facebooku (www.facebook.com/volnasek) a novém webu (www.cvc-volnasek.webnode.cz).

Přejeme všem krásný a úspěšný rok a plno veselých a radostných chvil.

Za tým Volňásku

Miroslava Gabrielová, vedoucí CVC

Masopustní průvod a pochováání basy

Již podruhé v našich obcích proběhl masopustní průvod, kterým obnovujeme skoro zapomenutou tradici. Ta měla v dřívějších dobách v našich vesnicích své nedílné místo. Pomozte nám tuto tradici vzkřísit do její zašlé slávy, připojte se k nám v průvodu masek. Jen my sami rozhodujeme, zda uchováme danou tradici i pro naše děti, nebo ji necháme odejít do věčného zapomnutí.

Masopust je podle křesťanské tradice období od Tří králů do popeleční středy, kdy se končí období veselí a zahajuje se předvelikonoční období půstu. Popeleční

středa vychází příští rok na 6. března, takže masopustní průvod se uskuteční v sobotu před popeleční středou, tedy 2. března 2019. Již nyní jsou zváni malí i velcí, přijďte si v maskách užít náš vesnický masopustní průvod. A na závěr pojďme symbolicky pochovat basu a zúčastnit se smuteční hostiny z vybraných darů během průvodu.

Pro ty z vás, kteří se nemohli letos účastnit, přinášíme alespoň závěrečný proslov při pochováání basy, tak jak jsme jej zaznamenali z proslovu „p. faráře“ Bohumila Tajovského:

„Vážení smuteční hosté, ožralí pozůstalí, náhodní střizliví kolemjdoucí.
Sešli jsme se, abychom se rozloučili s naší milovanou basou.
Provázela nás celý rok, v dobrém i zlém. Byla nám dobrou matkou i tatou.

In nomine kaktus, et fiškus, et špiritus chlastus.
Napijme se, promiňte, modleme se.
Jednu slivovici, dvě becherovky, litr zelené, jeden chleba
Aaa... promiňte to je nákup na faru.

Litujte svých hříchů a pochybení v kázni neb nyní nahlas všechno zazní.

Čtení z listů vrbátekých, dubanských i štětovických 2017 Začátkem roku velká rána, rozpadla se nám tu vládní strana, však zdatný Pavel bez váhání vzal do svých rukou otěže starostování. A plesů jsme tu měly, že v celém kraji jim nebylo rovno, však v kapsách místo peněz nám teď zbylo – hanba mluvit. Na Velikonoce vzali chlapi pomlázky a naložili robkám tvrdě a bez lásky. V květnu – zarazili jsme májku, jaké nikde není, pak jsme ji zas shodili a udělali dřevo na topení. V létě Obcí roku jsme sa chtěli státí, však zbylo jen třetí místo, předběhli nás jiní kandidáti. Příčinou toho zřejmě bele chlebičky plné salmonely. A za muzeum co tu máme, Štětovickým slépkám něco dáme. No a děcek pětadvacet na svět vzešlo, jen aby se nám tu všechno vešlo. I oheň nám tu chajdy kosil, naštěstí náš hasičský sbor vše zhasil. Poděkujeme jim, že bojovali za nás s opravenou pumpou PS12. Koncem roku vyrostlo nám stříbrné ufo v centru obce, ale není to invaze, jen nový obchod v kostce. Na Mikuláše zas zabijačka a jídla bylo všeho druhů, že fronta se na to stála jako za soudruhů. Nakonec jen pár vět o počasí – v zimě teplo, v létě zima, zřejmě pojevalo se nám klima. A podzim byl zas ve znamení bláta, smradu, děkujeme cukrovaru... za jeho dare do tombole -tak odpustíme mu ten bordel z pole. To bylo čtení z listů vrbátekých, dubanských i štětovických.

No a nyní vzpomeňme na basu naposledy a uložíme ji do stodoly.
Už bych nerad dále kázal, ale můj nadřízený mi pro vás ještě vzkázal,
Konec chlastu, přejídání na čtyřicet dní s mamkou doma špásování.”

- redakce-

Místní legenda Quercus

Jsme rádi, že můžeme našim čtenářům přiblížit historii jedné opravdové místní legendy, rockové skupiny Quercus. Zakládající člen skupiny Jiří „Dub“ Dubanský ochotně vzpomínal, jak to tenkrát, před těmi 38 lety vlastně začalo.

My, skalní fanoušci skupiny pochopitelně víme, jak vznikl název skupiny. Ale pro pořádek, můžete čtenářům vysvětlit, jak skupina přišla ke svému jménu?

První základní věc každé kapely je její název. U nás to bylo tak, že jednou u piva dostal Radovan „Radi“ Hajn nápad. Chodil tenkrát na střední zahradnickou školu a věděl, že dub je latinsky Quercus, a název skupiny byl na světě. Pod tímto názvem vystupuje kapela dodnes, kromě krátkého období, kdy jsme se jmenovali Rotor. Chtěli jsme hrát na zábavách, ale aby nám to soudruzi povolili, museli jsme změnit jméno skupiny. Já jsem tenkrát pracoval v Sigmě Lutín jako konstruktér čerpadel a tak jsme si řekli, že název součásti hnacího motoru je ideově nezávadný a přejmenovali jsme skupinu na Rotor. To, že existuje zpěvák Pavel Rot a skupina Rotor, jsme vůbec netušili, pochopitelně jsme tento hudební žánr neposlouchali. Hned po revoluci jsme se vrátili k původnímu názvu Quercus.

Kdy byla skupina založená a v jakém složení jste hráli?

Vokálně-instrumentální skupina a soubor lidových hudebníků se nazývala v bolševickém pravěku každá kapela, která chtěla hrát na veřejných produkcích. Podmínkou bylo, že každá skupina musela mít svého zřizovatele. Buď to byl Socialistický svaz mládeže nebo jiný spolek, třeba myslivci nebo klidně i zahrádkáři.

U nás to byl SSM Vrbátky s tehdejšími předsedou Tonadou Voralem. Hudební skupina musela vykonat před zástupci okresního národního výboru a okresního kulturního střediska takzvané hudební přehrávky. Na přehrávce v prosinci 1980 v Prostějově jsme se komisi líbili a dostali jsme dokonce 50 % možného hodnocení. Tenkrát to byl velký úspěch, to jen tak někdo na poprvé nedostal. Také jsme to řádně oslavili.

Původní sestava Quercus byla: Petr „Fredy“ Navrátil z Olšan (zpěv, kytara), Jaroslav „Šerif“ Rozsival z Vrbátka (basa, zpěv), Jaromír Drtil z Vrbátka (bicí, zpěv), Jiří „Dub“ Dubanský z Duban (kytara, zpěv). Prvního zvukaře Pavla „Picasa“ Spáčila za mix pultem posléze vystřídal Vojta „Inča“ Stoklásek, Radek „Radi“ Hajn, Josef „Pepa“ Indra, Mirek „Divočák“ Vysloužil a Pavel „John McOuhara“ Oharek.

Naše první rockové kroky byly spojené s dubanskou sokolovnou, kde jsme zkoušeli i hráli a kam nás chodil správně hecovat náš „rockový otec“ Jirka Čmel.

Jak jste si vybírali repertoár, bylo těžké si prosadit, co jste chtěli hrát?

České texty se staly hlavním předpokladem pro možnost hrát zahraniční skladby, to jsme samozřejmě moc chtěli. Zděněk „Gustav“ Černohouz nám toto splnil, nicméně texty asi – vlastně určitě – nesplňovaly morální kodex budovatele socialismu. Například v hodně oblíbené skladbě „Koncert začne koncert, Quercus bude hrát“ která je v originálu od Judast Priest, a kterou hrajeme dodnes je text „Tam někde pod podiem leží kluk, snad trochu přebíral, je to fuk“. Hráli jsme převzaté skladby namátkou od AC/DC, Iron Maiden, Black Sabbath a spoustu dalších známých a slavných kapel. Samozřejmě i české skladby, třeba Náhrobní kámen, Ovečku, Popelku a další evergreeny, které jsou dodnes hodně žádané od našich fanoušků. Zkusili jsme i angažované texty, jako „Ameriko, přestaň“, na skladbu od Motor Head, ale soudruhy jsme nepřesvědčili.

Asi nebylo úplně jednoduché hrát v minulém režimu, že?

Bohužel režim nás usměrňoval, občas se ukázali naši fanoušci z StB, většinou v saku a tím pádem lehce identifikovatelní. Jinak na nás byli „hodní“, jen čtyřikrát jsme

měli zákaz činnosti od dvou měsíců do jednoho roku. Už si přesně nevzpomínám, který to byl rok, ale bylo to zrovna 21. srpna, když za námi přijeli příslušníci veřejné bezpečnosti i se psy a úplně bezdůvodně nás rozehnali slzným plynem. A to jsme zrovna hráli nevinnou píseň „Máš má ovečko dávno spát“.

V roce 1987 jsme se v Prostějově na Rockfestu umístili jako druzí a postoupili jsme do druhého kola v Kroměříži. Druhého kola Rockfestu jsme se „pouze“ zúčastnili.

To, co nás moc těšilo a pohánělo, byly natřískané sály sokoloven a kulturáků. Lidi jezdili za námi, pořadatelé si nás objednávali i dva roky dopředu. Za těch 38 let působení na prknech, co znamenají okres, jsme prožili nespočet super akcí a veselých příhod, ale většina z nich je bohužel nepublikovatelných.

V jaké sestavě hrajete v současnosti?

Během let se v kapele vyměnilo hodně hráčů, momentálně hrajeme v sestavě: Petr Navrátil, Jaroslav Rozsívál, Roman Zahradniček junior, Standa Holinka a Jiří Dubanský.

Převzatých skladeb za celou éru kapely jsme nacvičili a obměnili přes 800 a také kolem 50 vlastních skladeb. Měli jsme a máme obrovskou výhodu, našeho zpěváka Petu „Fredyho“, který zazpívá od Katapultů, přes Nazareth, Queen, Metalicu až po skupinu Kabát. Je toho mnohem víc, prostě Fredy zazpíval každého interpreta hodně věrohodně a tím jsme byli a vlastně jsme 38 let revival všech těchto kapel.

Fanoušci na kapelu chodí stále, chystáte pro ně něco nového?

V roce 1997 jsme vydali naše jediné a zatím poslední CD s příznačným názvem Hecy – Kecy jako samostudiovou nahrávku. Křest CD jsme měli v Lutíně

v 27. prosince 1997. Byla to super akcička se zhruba tisícovkou fanoušků naší kapely a kmotrem CD Patrikem Bergrem z rádia Rubi.

Sice jsme začali hrát v minulém století, ale jdeme s dobou a naši fanoušci se na informace o nás můžou podívat na facebooku – kapela Quercus. Tam postupně sázím live nahrávky, videa, fotky nebo informace o připravovaných akcích. Starší informace jsou v sekci Pravěk. Byli jsme překvapení, že stránky jsou hojně navštěvované, některé příspěvky mají přes 1400 zhlédnutí.

Nemůžu taky nevzpomenout na hodové zábavy ve Vrbátkách, já tomu říkám „sraz rodáků“. Letos to sice nějak nevyšlo s počasím, tak se budeme těšit na příští rok.

Nové i vlastní skladby nosím pořád v hlavě, nejlíp se vše připravuje a plánuje při „nějakém tom pivu“. Uvidíme, pokud udržíme moč a meč, tak se třeba ještě něčeho dočkáme. Od vzniku kapely jsme i přes všechny možné zákazy odehráli 980 akcí. Takže tu tisícovku v pohodě pokoříme! Protože naše heslo je Dum Spiro Spero (*dokud dýchám, tak doufám pozn. redakce*).

Jirkovi Dubanskému děkujeme za čas, který nám věnoval a skupině Quercus přejeme i nadále hodně spokojených fanoušků. A ať jim to pořád dobře hraje.

- redakce -

21. ledna 1998
prostějovský TÝDEN

HECY / KECY
QUERCUS
BEST OF 84-96

Skupina QUERCUS slavnostně pokřtila svůj první disk

Kolem jednoho tisíce posluchačů, přátel a příznivců jedné z nejdéle hrajících kapel v okrese Prostějov se sešlo poslední sobotu loňského roku v Lutíně. QUERCUS křtil své první CD s názvem HECY, KECY Best of 84-97.

„Jejich první CD bylo vydáno vlastním nákladem zatím jen pro přátele a známé, ale v budoucnu by mělo být dostupné i pro ostatní zájemce,“ říká leader skupiny Jiří Dubanský. „Muzika i texty jsou laděny optimisticky a doufáme tedy, že když nenadchnou, alespoň překvapí. Pozoruhodné na CD je i to, že se na bonusových skladebách podílí přední český spisovatel sci-fi Jaroslav Mosecký. Kmotrem CD se stal Marek Berger a popřít přišli i skoro všichni bývalí členové skupiny. Těšilo nás, že si s námi znovu na pódiu zahrál Jaroslav „Šerif“ Rozsívál (basu) a Jaromír Dřtil (bicí). Jsem rád, že si udělal čas i dlouholetý přítel Quercusu – mistr zvuku ze Zlínského studia „V“ – Klement Jochymek (nomínace na cenu Grammy za zvuk CD BUTY – Dřevo).

QUERCUS odstartoval svoji činnost v 80. letech. Stejně jako mnoho jiných kapel měla i tato problémy s bývalým režimem. O Quercusu bylo uvedeno, že fanatizuje fanoušky natolik, že se jejich produkce stávají pořadatelsky nezvladatelné, a tím pro společnost nežádoucí. Skupinu to neodradilo a pokračovali jsme dál. Přes různé kompromisy, které bolely, jsme dál šířili hard rock a dobrý big beat. Současnou sestavu skupiny Quercus tvoří Petr Navrátil – zpěv, Petr Danyl – basová kytara, Roman Zahradniček – bicí nástroje, Zbyněk Schmidt – kytara a já – Jiří Dubanský – kytara. Na CD Hecy, kecy se ale podílelo ještě mnoho našich přátel, mimo jiné Jaroslav Morávek. Všem tímto moc děkuje.

Hana Zdražilová

Oblast
Sobota 7. března
dnem, kdy se do Vysoké
opět sjedou hudební sk
listé interpretující hud
rové oblasti folk,
a trampské písně. Město
ní středisko ve Vysoké

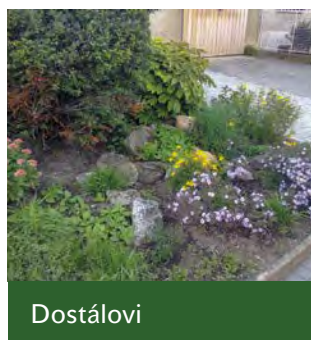
QUERCUS fotografoval při křtu CD M. Kotrč.

Naše obce jsou stále krásnější

Milí občané obce Vrbátky, dovoluji Vám, abych Vám poděkovala jménem Komise pro životní prostředí obce Vrbátky za to, že je okolí našich vsí stále krásnější. Je vidět, že Vám vzhled domova není lhostejný. Každoročně můžeme obdivovat stále větší množství krásných předzahrádek a truhlíkových výsadeb. Děkujeme za každý nový počín ze strany obce i ze strany Vás, našich občanů. Ukázky velmi pěkných výsadeb přikládáme na ukázkou.

Dále bych chtěla poděkovat všem, kteří se aktivně zapojili do akce „Uklidme Česko 2018“ na jaře i na podzim. Je opravdu patrné, že má výchovný charakter, protože množství posbíraného odpadu je stále nižší. Jen nás – pořadatele – tak trochu mrzí přístup dospělých, kteří nejdou podpořit a hlavně dohlédnout na bezpečí aktivních ratolestí. Proto Vás všechny dospělé, v jejichž možnostech je nám aktivně pomoci, prosím o zapojení se do oblíbené akce. Pomůžete se sběrem odpadků i na nebezpečnějších místech, na která nemůžeme jít s dětmi. Nakonec nesmím zapomenout poděkovat Základní škole Zdeny Kaprálové ve Vrbátkách a spolkům za pomoc při sběru odpadků.

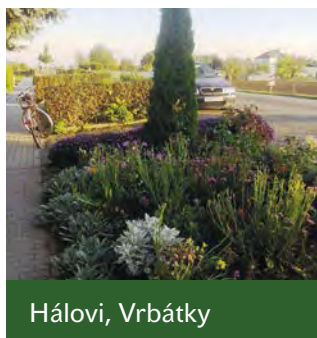
Zlata Ronzová Mádrová

Dostálovi

Fedorovi

Hálovi, Vrbátky

Kaprálovi

Koneční

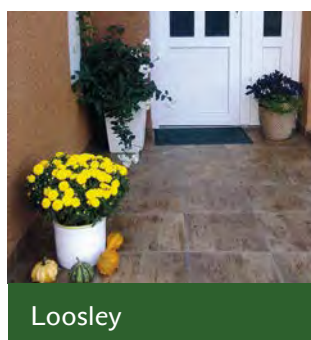
Kovářovi

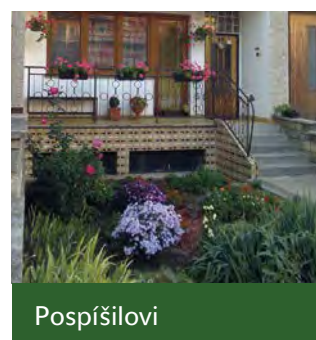
Krahulcovi

Langovi

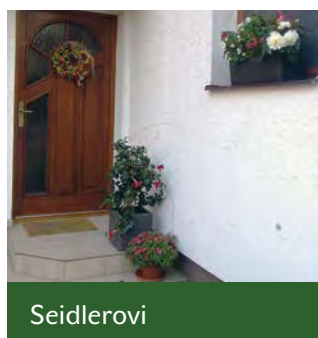
Loosley

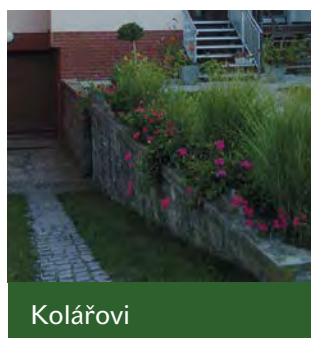
Pospíšilovi

Rohovští

Seidlerovi

Kolářovi

Štětovice náves

Obchod v Dubanech u „Ali“

Paní Ngo Nguyet společně s manželem provozují obchod se smíšeným zbožím v Dubanech, bydlí zde a mají tři děti. Když jsme ji požádali o rozhovor, byla velice ochotná a prozradila, že sleduje veškeré dění v obci a časopis Triangl zná taky. Prozradila také, že používá české jméno „Ali“

Jak se někdo dostane z takové dálky jako je Vietnam až do Duban?

Veitnam jsem opustila v patnácti letech, jela jsem za maminkou do Olomouce. Ta už zde žije dlouho. Pracovali jsme na různých místech, naposledy v Šantovce v restauraci. Náhodou jsme se od známého dozvěděli o volném obchodu v Dubanech a neváhali jsme.

Odkud pocházíte?

Pocházím z většího města HAI PHONG, severně od Hanoje.

Jak se Vám s manželem u nás líbí?

Strašně moc, všichni jsou přátelští, nemáme žádný problém.

A vašim dětem?

Děti taky, milují všechny obecní akce. Chodíme pravidelně na všechny, děti rády soutěží a my rádi ochutnáváme místní speciality. Strašně nám chutnaly makrely, letos se chystáme na obecní zabíjačku.

Co říkáte na českou kuchyni? Vaříte česká jídla?

Ano, já s dětmi milujeme českou svíčkovou a koprovku, ale manžel zůstal u té veitnamské kuchyně.

Abychom všechno nechválily, co se Vám naopak nelíbí?

Ve Veitnamu je zvykem, že o svátcích a nedělích chodí děti i dospělí po ulicích a navštěvují se, tady v Dubanech skoro nikoho nevidíte. My se snažíme vždy někam podívat, minulý týden jsme se byli s dětmi podívat na Zlaté farmě a moc se nám tam líbilo.

Není Vám smutno po Vietnamu?

Dřív ano, ale teď už ne. Mám tu děti, manžela.

Mluvíte s dětmi česky nebo jen vietnamsky?

Mluvíme jen vietnamsky, česky mluvím zatím jen já.

Děkujeme za rozhovor, redakce

Svátek

Dnes svátek je a volno proto
hurá, hurá – čest a sláva
vděk a poctu předkům za to
– já poležím si dneska zrána

Pak na čaj si postavím
ke snídani telku zapnu
to sváteční ráno pozdravím
protáhnu se, své smysly zapnu

Všichni na zem, dělej, dělej
nikdo ať se ani nehne!
Uf a už jsem probuzeněj
hned můj palec kanál přepne

Bum, prásk... shazuj bomby!
na smrt boj a žádný med
Honem pryč jdu z této volby
Cvak a kanál ruším hned

Teď přinesli Chuanovo tělo
velké prachy za drogy pral
Pedro udělal, co se mu chtělo
a já už na nic nečekal

Od jídla hned zrak svůj zvedám
slyším Á, Á... strašný hlas
princeznu drakovi nedám!?
Jen reklama mě ruší zas

Najednou ticho, klid, pohoda
sváteční program to bude asi
podívám se, není to náhoda
a čtu jen: Prosím, přelaďte si!

...

Za oknem venku jemně mží
Vypnu bednu, zamuchlám v dece
zůstanu ve světě beze lží
na světě je krásně přece

Pablo Zahradník / Vrbátky

Ze vzpomínek našich rodáků

Historii našich obcí se snažíme zaznamenávat v kronikách, ale ne všechny zajímavé informace se v nich naleznou, některé se předávají pouze ústně z generace na generaci. Ale takové informace bohužel jednou upadnou v zapomnutí a to by bylo škoda. Myslím, že my i naše děti bychom měli vědět, jak se v našich obcích žilo a že se vždy našli a najdou lidé, kteří něco zajímavého umí, či něco zajímavého prožili. Proto prosíme vás pamětníky, dejte nám vědět, rádi za vámi přijedeme a poslechneme si vaše zavzpomínání na časy vašeho dětství. Některé vzpomínky stojí za to, aby nebyly zapomenuty.

Co ještě nevíte o Dubanech

I když jsem se narodil v olomoucké nemocnici, jsem dubanský rodák, protože rodiče bydleli v té době v Dubanech.

Jsem dubanský patriot, a proto se snažím je malovat ze všech stran a získávat všechny informace o nich.

V obecním časopise Triangl bylo už napsáno o Dubanech mnohé. Kdy vznikly, kdo je vlastnil a jiné zajímavosti. Málokdo ovšem, zejména z řad těch mladších spoluobčanů, ví že v České republice existují tři obce, které mají jméno Dubany. A pak také ještě další dvě obce, které mají jméno téměř stejné, a proto lehce zaměnitelné.

Z Duban směrem na Litovel přes Slatinice, poblíž Nákla, leží obec Dubčany. Svého času, když ještě pan Konečný neměl autobusovou dopravu, dispečer autobusové dopravy v Olomouci, kde se objednávaly dopravy smutečních hostů na pohřby do krematoria v Olomouci, zaměnil omylem Dubany za Dubčany. Smuteční hosté se tenkrát do krematoria vůbec nedostali. No, byl to tehdy hrozný trapas!

Další obcí s podobným jménem jsou Dubňany, které leží nedaleko Loun.

Stejně jméno jako naše obec mají další dvě obce, jedny Dubany jsou u Libochovic a druhé jsou u Pardubic. Nikdy jsem ani v jedné z těch obcí nebyl, ale domnívám se, že by mohlo být zajímavé navázat kontakt. Tento námět ponechám na vůli „kulturní komise“ naší obce.

Jsem známý milovník psů a mohu tvrdit, že jsem spoluobčany inspiroval k jejich venčení. Dnes už je to alespoň v Dubanech běžná věc.

Při tom venčení je možnost se setkat s mnoha spoluobčany a dozvědět se ledacos zajímavého.

Zrovna nedávno jsem se dověděl od přítele Mirka Sedláčka, že vlastní rodokmen rodu Navrátilů a Sedláčků, který sahá až do sedmnáctého století. Rodokmen dokazuje, že tento Sedláčkův klan vládl na gruntě v Dubanech číslo 12 tři sta padesát let a na gruntě číslo 2 tři sta let.

Pochopitelně nebudu zveřejňovat elaborát, který zpracovali předkové Mirka Sedláčka, v časopisu Triangl, protože by byl pro čtenáře nezáživný. Uvedu jen některá fakta.

Posledním Sedláčkem, který sedlačil na gruntě v Dubanech číslo 12, byl dědeček Mirka a bylo to do roku 1940. Tehdy Němci rodinu vystěhovali a nasadili tam německou rodinu. Po válce už na gruntě ze zemědělských strojů a zařízení dík „nenechavcům“ i z českých řad nic nezbylo, takže se k zemědělství vrátit nemohl.

Ovšem musím uvést, že ten „Sedláčkův klan“ byl v obci vážený, o čemž svědčí to, že František Sedláček byl starostou obce. Stejně jako předcházející členové jeho rodiny, tedy otec, děda, praděda a prapraděda, ten ještě prý neměl funkci „starosta“.

Pochopitelně, že František Sedláček měl mužské potomky. Syny Jaroslava a Mirka a vnuky Jaroslava a Mirka. Vnučák Jaroslav Sedláček byl konstruktérem v Sigmě Lutín,

Třetí obraz zobrazuje linii domků kolem cesty s návsí před naším domem ke mlýnu.

Jiří Dubanský

Řemeslník se zlatýma rukama Bartoloměj Grulich (1904–1995)

bydlel v Lutíně a na důchod se odstěhoval do Přerova, kde předčasně zemřel. Grunt číslo popisné 12 se prodal.

Mirek Sedláček si postavil moderní novostavbu v Dubanech číslo popisné 191, kde žije jako poslední Sedláček v Dubanech – člen klanu Sedláčků „po meči“. Žije tam se svou manželkou Alenou, dcerou Kateřinou a vnučkou Aničkou. Syn se oženil a žije v Seči. Pro zajímavost ta dcera a vnučka se jmenují Dubanské.

I když jsem to věděl, z rodokmenu jsem se ujistil, že sestra maminky Františka Sedláčka Františka Sedláčková z gruntu číslo 12 se provdala za Ignáta Sedláčka ze Smržic, který nepocházel z „dubanského klanu“ Sedláčků z Duban. Usadili se v Dubanech číslo 37, to je tam, kde bydlím se svou ženou Marií, a zařídili si tam obchod. Ignát Sedláček byl na tehdejší dobu vzdělaný a chytrý člověk. Odebíral už noviny a kupoval knihy od našich i cizích autorů, označovaných dnes za klasiky. Měli deset dětí, ale pět z nich zemřelo v dětském věku. Jeden z těch, co zůstali, vystudoval práva, dva pedagogické vysoké školy. Víím, že jeden učil na gymnáziu v Ivančicích. Čtvrtý kluk se jaksi nevyvedl a prý viděl „panenku Marii“ v řepě. Naštěstí mu to spoluobčané ani církve neuvěřili, takže se Dubany nestaly poutním místem. Když jim zemřela matka, musela jejich sestra vést domácnost, než se její bratři osamostatnili. A ta sestra byla moje babička Božena Sedláčková – Polišínská. Ta se pak provdala za Antonína Polišínského. Měli čtyři děti, dva kluky a dvě dcery. Jedna z těch dcer, ta mladší Marie byla mou matkou. Takže i já, jako Mirek Sedláček jsem členem rodinného klanu Sedláčků, ale na rozdíl od něj ne „po meči“, jen „po přeslici“.

Protože jsem maloval od mládí, požádal jsem redakci Trianglu o zveřejnění mých obrazů, na nichž jsou objekty, které už neexistují nebo jsou přestavěny.

Prvním objektem je mlýn – Dubany číslo 1, jak vypadal v padesátých letech.

Druhým je pohled na náves před naším domem, odkud je vidět statek Mádrů i se stodolou a vraty s klenutou římsou a stodola zvaná „Dohoda“, která původně patřila „stréčkovi Čáskovi“ z románu spisovatele Krčmy.

Maminka Bartoloměje pocházela ze Štětovic a bydlela v rohovém domku směrem k parku. Grulichovi měli šest dětí, mezi nimi Bartoloměje, který se vyučil čalouníkem a sedlařem. Začátky nebyly jednoduché, a tak si přivydělával, jak se dalo, třeba prací u sedláků. Stálou práci měl v cukrovaru, kde pracoval jako řemenář (vyráběl kožené řemeny na stroje). Byl ale na práci velmi šikovný, takže se mohl postupem času více věnovat práci s kůží a především výrobě koňských sedel. Naplno se této činnosti věnoval až po odchodu do důchodu, ale to se již o jeho práci vědělo a objednávky na výrobu sedel přicházely dokonce i ze zahraničí, z Maďarska a ze Slovenska.

Oženil se s Julií Kalabisovou a měli dva syny – Břetislava a Jaroslava, který ve Štětovicích zůstal. Po svatbě bydlel p. Bartoloměj s manželkou, kde se dalo. Lidé v té době pomáhali mladým s bydlením tím, že je u sebe na nějaký čas ubytovávali, než se sami postaví na nohy. Nakonec si koupili a přestavěli starou stodolu na dům č. 95 (rohový dům směrem na Hrdibořice, za humny směrem na Zlatou farmu) a tam žili do své smrti.

Dílnu měl p. Bartoloměj nejprve v kuchyni, poté již v celém prvním patře svého domu. Řemeslo se u něj učil učeďník Emil Stejskal z Bystročic. Učil dokonce i na škole čalounictví a sedlařství. V době, kdy začalo družstvo, bylo třeba sedel stále méně, ale začali k němu jezdit jezdci závodních koní a výborná pověst jeho práce se rychle šířila. Říkalo se o něm, že má zlaté ruce.

Byl to společenský člověk, furiant, který se nezdráhal zvát své přátele a platit za ně v hospodě útratu. Dožil se úctyhodných 91 let. Zůstala po něm pověst výborného řemeslníka a kvalitně odvedené práce, která přečká věky.

Dle vyprávění p. Jaroslava Grulicha zpracovala
redakce

Klub seniorů

Každý poslední čtvrtek v měsíci se scházíme ve školícím centru ve Vrbátkách, oslavíme narozeniny, popovídáme si, zasmějeme se. Plánujeme akce a zájezdy, myslím si, že se tam každý z nás těší. V klubu máme 50 členů a rádi přivítáme další.

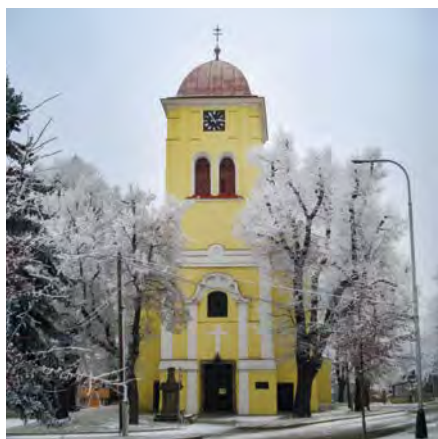
V listopadu loňského roku jsme se šli podívat do skanzenu ve Štětovicích. Je to tam velice pěkné, všem návštěvu vřele doporučuji. Koncem roku jsme uspořádali večírek s tombolou. Bylo veselo, takže jsme do roku 2018 vstoupili s nadšením a elánem. Při akci „Uklidme svou vesnici“ se také naši členové zapojili do úklidu, za což jim patří velké poděkování. V květnu jsme se jeli podívat do Technického muzea v Brně, lodí po přehradě do Veverské Bítýšky s návštěvou Jarošova mlýna. V červnu jsme byli s okresní organizací Svazu tělesně postižených v zámku Raduň, městě Opavě a nedalekém arboretu. Na obou akcích nám přálo počasí. O prázdninách jsme se také scházeli. V srpnu jsme byli na výletě na Konopišti a Ekocentru Čapí hnízdo, kde jsme stihli oběd a prohlídku areálu. V září jsme na-

vštívili zámek v Bruntále a Karlovu Studánku s prohlídkou lázní a koupáním.

Kulturní a sociální komise uspořádala posezení pro seniory – a nejen pro ně. Byl zajištěn autobus na svoz zájemců, občerstvení a zahrálo nám DUO Pištěk. Je opravdu velká škoda, že tam bylo tak málo lidí. Děkuji děvčatům, která nás obsluhovala.

Obec také uspořádala výstavu s přednáškou k 100. výročí vzniku republiky. Přednáška byla moc poučná a zajímavá. Tady bych chtěla poprosit všechny spoluobčany, aby se více zúčastňovali takových akcí. Organizace dá spoustu práce a úsilí a je velice smutné vidět, když se sejde jen pár lidí. Na podzim se opět uklízela veřejná prostranství našich obcí, děkuji všem, kteří přišli a pomohli. Letošní konec roku opět zakončíme večírek s DUO Pištěk. V příštím roce plánujeme uspořádat tři zájezdy.

Děkuji tímto obci, že nám na naše výlety finančně přispívá. Jsme rádi, že můžeme poznávat krásy naší vlasti. Do roku 2019 Vám všem přeji pevné zdraví v kruhu svých rodin a přátel.
Za Klub seniorů Marie Rohovská

Jménem duchovní správy Římskokatolické farnosti Dubany vyprošuji všem obyvatelům Duban, Štětovic i Vrbátek požehnané prožití svátků Ježíšova narození a hojnost Božího požehnání do celého roku 2019.

Zároveň si Vás dovoluji pozvat ke svátečním bohoslužbám, které se budou konat ve farním kostele v Dubanech na Štědrý den ve 21 hodin, O slavnosti Narození Páně a 2. svátek vánoční v 8.30 hodin.

Modlitbou Vás i vaše drahé provází Jiří Bernard Špaček

Chcete se věnovat keramice?

Kroužek keramiky v naší škole je velmi oblíbený nejen mezi dětmi, kdy keramická dílna běží pět dnů v týdnu, ale i mezi dospělými, kteří mají možnost se setkávat v keramické dílně v úterý či pátek ve večerních hodinách.

Keramickou dílnu v naší škole založila paní učitelka Dohnalová s ředitelem školy panem Dohnalem a postupně učila malé i velké základům práce s hlínou a její následné úpravy. Jejím rukama prošlo mnoho dětí a mnoho z nás rodičů má doma doposud vystavena některá ze zdařilejších děl našich dětí. Paní učitelka Dohnalová je již v důchodě, ale její úsilí nepřišlo na zmar. V jejím odkazu pokračují p. Vlasta Hrbatová a p. Libuše Bekrová, které vedou kroužky keramiky dětí i dospělých. Dokonce se uvažuje i o zakoupení nové pece, protože stávající pec je natolik vytížená, že často nestačí pojmout tolik výrobků, co se v danou dobu vyrobí. Ale nikdo se nemusí bát, vždy je nakonec díky úsilí paní Bekrové vše vypáleno a své výrobky si jejich majitelé mohou odnést domů.

Kroužek keramiky je otevřen pro všechny, kteří rádi tvoří a chtějí se práci s hlínou věnovat. Většinou chodí stálá sestava, ale občas se na kratší či delší čas připojí někdo nový. Pokud byste se chtěli připojit k nám i vy, stačí se obrátit na p. Vlastu Hrbatovou či p. Libuši Bekrovou a domluvit se, zda je v jejich skupinách prostor, protože jediné, co nás omezuje, je velikost dílny, která bohužel není nafukovací.

My dospělí platíme 100 Kč za měsíc a pak 50 Kč za 1 kg svých vypálených výrobků. A co získáme? Rady a pomoc, jak pracovat s hlínou a samozřejmě můžeme využívat veškerý sortiment dílny od samotné hlíny až po výsledné dekorování, kde pracujeme převážně s glazurami a výběr máme opravdu bohatý.

A rozhodně se nebráníme novým nápadům, takže pokud kohokoliv z nás napadne něco zajímavého, rádi vše vyzkoušíme. Jestli chcete, přijďte to zkusit i vy.

- redakce -

Jeden z výrobků z naší dílny

Rekonstrukce dubanských varhan byla zahájena

Vážení a milí spoluobčané, milovníci hudby a historie, s potěšením a velkou radostí vám mohu oznámit, že rekonstrukce varhan v kostele Narození Panny Marie v Dubanech byla úspěšně zahájena. Na základě výsledku výběrového řízení na rekonstrukci varhan v našem kostele práci provádí varhanář - restaurátor Petr Stehlík z Hodonína.

Dubanské varhany byly postavené v roce 1895 a instalované v roce 1896 jako op. 80 krnovskou firmou Gebrüder-Riegel. Jedná se o dvoumanuálové varhany s pedálem. Tato firma patřila mezi největší a nejvýznamnější výrobce varhan v Rakousko-Uhersku. Zmíněné varhany jsou mistrovsky vyrobené a zůstaly zachovány v takřka intaktním stavu. O jejich významu také svědčí, že jsou 25. dvoumanuálovým nástrojem a 4. v pořadí na Moravě dané firmy.

Generální oprava nástroje zajistí v první řadě funkčnost i hmotnou podstatu varhan v plném rozsahu. Restaurování

bude vedeno snahou dílo rehabilitovat, navrátit mu jeho původní kvalitu a představit jej v jeho původní podobě a kráse. Oprava bude prováděna pod dohledem arcidiecézního organologa Jana Gottwalda z Olomouce.

Celkový rozpočet na dokončení tohoto díla činí cca 1 500 000 Kč. Významnou a podstatnou částkou přispěl velmi štědrý dárc z Duban, bez jehož finančního daru by rekonstrukci nebylo možné započít. Touto cestou dárci ještě jednou mnohokrát děkuji. Dále budou práce financovány z prostředků vlastníka ze sbírek a darů a z dotace obce Vrbátky. Jménem farnosti si dovoluji poděkovat vám všem, kteří jste přispěli na toto dílo. Společně se nám daří zachránit tento významný nástroj, zachovat jeho historickou hodnotu a významně přispět ke kulturnímu životu v naší obci.

Miroslava Burešová

Hasiči v našich obcích

Jubilejní 10. ročník Memoriálu Zdenka Šmehlíka

Jak je již pro náš sbor tradiční, poslední zářijová neděle se nese ve sportovním duchu. Pořádáme totiž Memoriál, který jsme začali dělat na počest našeho kamaráda bratra hasiče Zdenka Šmehlíka. Jedná se o závod v požárnícké všestrannosti podle pravidel celostátní hry Plamen.

Posláním hry Plamen je rozvíjet dětské znalosti, vědomosti a dovednosti a získávat návyky v jednotlivých oblastech činnosti s přihlédnutím ke specifické oblasti požární ochrany. Cílem hry je soutěžní formou podporovat celoroční mimoškolní pestrou činnost dětí se zájmem o požární ochranu.

Jednou z disciplín je i závod v požárnícké všestrannosti, jejímž cílem je získávat a upevňovat všestrannou sportovní zdatnost soutěžících a zároveň zvyšovat jejich znalost.

Pro naše účely máme pár změn. Naše hlídky se skládají ze tří členů. Kategorie jsou rozděleny na mladší (do 11 let), starší (11 až 15 let) a dorost (do 18 let). Trať je vedena po vesnici a přilehlých polních cestách. Na trati je rozmístěno pět stanovišť (střelba ze vzduchovky, základy topografie, uzlování, základy první pomoci, požární ochrana). Každá hlídka je povinná absolvovat všechny úkoly na stanovištích.

Za každý trestný bod je hlídka penalizována trestnými sekundami. Vyhrává družstvo s nejkratším časem.

Musíme říct, že naše závody se staly stálíci a každý rok za námi přijdou sbory z celého Olomouckého kraje. Jsme moc rádi, že oproti prvnímu ročníku, kdy v polích naší vesnice pobíhalo maximálně 10 hlídek, jich teď bývá kolem 40ceti. Pro vedoucí i veřejnost je připraveno v areálu mateřské školy občerstvení, teplý čaj, párky v rohlíku a dobroty z udrny.

Také je nutno vyslovit velké díky našim sponzorům, kteří nás podporují již od samého začátku – a to obci Vrbátky, panu Milanu Indrákovi, panu Františku Konečnému a také firmě Metech, s. r. o. Letos jsme získali i velkou dotaci z Olomouckého kraje, takže jsme mohli nakoupit opravdu krásné poháry, medaile a každé družstvo dostalo i tašku pěkných cen a sladkostí. Zastáváme totiž názor, že v dětských soutěžích by měl být za snahu odměněn každý.

- SDH Štětovice -

Letem světem uplynulým rokem u SDH Vrbátky

Letošní rok jsme zahájili vzděláváním našich členů na různých školeních a cvičeních a pak již přišel náš tradiční Hasičský ples. Tentokrát jsme se vydali do 70. let – dubanskou sokolovnu ovládli jak květinové děti a hippie, tak i večerní róby.

Pak již přišla sezóna v požárním sportu. Účastnili jsme se Okrskových závodů v Biskupicích (5. místo), požárního útoku O pohár MAS (6. místo), pohárové soutěže O hodový pohár SDH Žešov (4. místo), soutěž O pohár SDH Klopotovce (2. místo), či jsme se vydali na noční závody do vrchu HASSKI 2018 ve ski areálu Kladky. Požární útok se běžel do kopce a na konci byly připraveny místo terčů hořící pochodně (10. místo).

Kromě tréninků a soutěží v požárním sportu jsme pořádali několik tanečních zábav se skupinou Quercus. Pomáhali jsme při kácení máje. Naše májka byla opravdu krásná a vysoká, ale dva dny před plánovaným kácením nám ji lupiči pokáceli, odtáhli a nakonec zahodili do náplav za cukrovarem. Nás to ale nezaskočilo. Májku jsme znovu postavili a spolu se skupinou Dragers slavnostně pokáceli v rámci oslav dne dětí. Pomáhali jsme také při hodových oslavách, zajistili jsme značení pro Štětovičský cyklokros, účastnili jsme se slavnostního sázení lípy ke 100. výročí založení republiky a dohlíželi na bezpečný průběh lampionového průvodu.

Ale nemyslete si, naši členové umí také vzít za práci. Udělali jsme spoustu práce na naší hasičské klubovně a na jejím okolí. Tuto budovu již roky udržujeme, ale bylo potřeba jí dát nový kabát. Jelikož se naše klubovna dá zapůjčit na různé oslavy, narozeniny a jiné akce, chceme, aby se zde lidé cítili dobře a akce u nás uspořádané byly v příjemném prostředí.

Jak se říká „Hasiči – pro někoho obyčejné slovo, pro nás rodina“. Proto bych Vám chtěl za celou naši rodinu popřát příjemně strávené vánoční svátky a do roku 2019 jen samé šťastné chvíle.

- SDH Vrbátky -

Nový způsob sběru a třídění odpadů

V letošním roce naše obec zavedla nový způsob sběru a třídění komunálního odpadu. Zásadní změna je v tom, že nyní probíhá sběr plastů a papíru přímo od jednotlivých domů a není tak nutné donášet vytríděné plasty do sběrných míst v našich obcích. Svoz plastů zajišťuje firma FCC, a. s. Prostějov. Sběr papíru si provádí obec vlastními silami za použití obecní techniky. Obyvatelé našich obcí měli možnost se do toho systému zapojit. Mnozí toho opravdu využili. Občané obdrželi letáky s podrobným vysvětlením, jak sběr odpadu bude probíhat. Informace jsou také na webových stránkách obce, kde je zveřejněný kalendář s termíny svozů. Projekt se rozjel v září. Zeptali jsme se pana starosty Ing. Pavla Novotného na první zkušenosti.

Pane starosto, proč obec přistoupila k tomuto způsobu sběru odpadů? Hlavním důvodem byl fakt, že stát připravuje razantní navýšení poplatku za skládkování komunálního odpadu, který v roce 2024 dosáhne částky 1850 Kč za tunu, oproti nynějším 500 Kč za tunu. To se pochopitelně promítne do částky, kterou budou občané platit za odvoz popelnic v našich obcích. Rozhodli jsme se využít dotačního programu ministerstva životního prostředí. Celkové náklady na systém budou činit 1,5 mil. Kč a dotace je 85% z této částky. Pro obec a pro naše občany je to výhodné. Do systému je zapojen sběr plastů do žlutých popelnic a papíru do modrých popelnic. Na odvozu komunálního odpadu, který se ukládá na skládku, se nic nemění. Tedy jen to, že po vytrídění by ho mělo být výrazně méně.

V informačním letáku jsme se dočetli, že bude evidence o množství odpadu odvezeného z každé domácnosti. Jak toto bude v praxi probíhat? Každá nádoba na tříděný odpad má čárový kód, který se eviduje při výsypu do

svozového auta. Pracovník při odvozu vizuálně zkontroluje obsah nádoby a zadá údaj o naplnění nádoby: plná – poloviční náplň – další igelitový pytel. Eviduje se tedy objem, nikoliv hmotnost vytríděného odpadu. Občané pak budou moci na internetu sledovat a kontrolovat, jestli údaje o množství vyvezeného odpadu jsou správné. Bude tak vytvořena zpětná vazba pro domácnosti.

Jaký je zájem o nový systém? Bylo zatím vydáno 330 žlutých nádob na sběr plastů a 270 modrých na sběr papíru. Domácnosti mají o třídění odpadů zájem, lidé se mohou rozhodnout, jestli si pořídí obě nádoby nebo budou třídít třeba jen papír.

Jsou v okolí obce, které zavedly stejný systém? Z okolních obcí je nejbližší Plumlov, tam tento způsob funguje už rok. Nejvíce obcí se zapojilo na jižní Moravě.

Zatím je krátká doba na nějaké hodnocení, ale máte přesto něco, na co byste chtěl občany upozornit? Chtěl bych občany ujistit, že i nadále zůstávají sběrné kontejnery rozmístěné v našich obcích. Takže kdo se nechce do nového systému zapojit, může třídít odpad tak, jak byl zvyklý. Pochopitelně zůstává v provozu sběrný dvůr a dvakrát ročně se budou organizovat sběry nebezpečného a velkoobjemového odpadu. Na konci příštího roku vyhodnotíme celý projekt. Pak bude na zastupitelstvu, jak se k výsledkům postaví a zda nastaví bonusy pro občany, kteří poctivě třídí odpad. Je potřeba, aby si lidé uvědomili, že tříděním odpadů z domácností šetří i své vlastní peníze. Pane starosto, děkujeme za Váš čas a odpovědi. V příštím vydání Trianglu přineseme informace o tom, jak nový systém funguje a jaké má výsledky. - redakce -

Na jaké nejbližší akce se můžeme těšit?

Bližší informace naleznete na www.vrbatky.cz

2018

- 22. 12. Živý Betlém na Zlaté farmě (od 16.00 hod.)
- 23. 12. Koledy – Vrbátčané
18.00–18.30 Štětovice u kapličky
18.45–19.15 Dubany před kostelem
19.30–20.00 Vrbátky u kapličky
- 24. 12. „Půlnoční mše“ ve 21.00 hod.
- 31. 12. Novoroční ohňostroj ve 24.00 hod.

2019

- 12. 1. Školní ples
- 26. 1. Sokolský ples
- 9. 2. Dětský maškarní karneval a večer Šibřinky s tématem „Slunce, seno a Šibřinky“
- 23. 2. Obecní ples
- 2. 3. Masopust
- 8. 3. Taneční večer nejen pro ženy
- 23. 3. Divadlo v Dubanech „Operetní Féerie“ v 18.00 hod.
- 14. 4. Vynášení Morany na Zlaté farmě

Další zdařilá akce, nová příležitost ke sportování, nebo by se dalo říci, když se chce, tak to jde. I tak by se dalo pojmenovat vybudování hřiště pro plážový volejbal v areálu TJ Sokol Dubany. Myšlenky, přání a sny o vytvoření takového hřiště jsme měli již v předchozích letech. Při různých příležitostech se diskutovalo a postupně se v hlavách několika „nadšenců“ rodila určitá představa, jak tohoto cíle reálně dosáhnout. Dalo by se říci, že pravý čas dozrál asi v polovině roku 2017. Tehdy jsme se za tím účelem sešli poprvé, tedy p. Vladimír Smička, p. Josef Zbořil a já Pavel Karásek. Každý jsme přišli se svou představou, jak „sen“ o hřišti převést v realitu.

Postupně jsme začali dávat dohromady podklady, které jsme chtěli předložit zastupitelům OÚ Vrbátky za účelem zahrnutí této akce do rozpočtu obce na rok 2018. Čekaly nás hodiny strávené u počítače a telefonu při zjišťování možného umístění a technických parametrů hřiště, obvolávání různých firem k zajištění případných prací, dodání materiálů, zajištění odvozu na skládky a zjišťování cen. Již na počátku jsme se všichni shodli, že není naším cílem udělat jen někde nějaké takové hřiště, ale že chceme vytvořit na místní podmínky co nejlepší možné hřiště za co nejpříznivější cenu. Počítali jsme s tím, že „naši věci“ obětujeme nějakou tu brigádnickou hodinku, myšleno samozřejmě zdarma. Musím říct, že jsme v té době zřejmě z nadšení, které v nás plálo, celkem významně podcenili množství potřebných prací, které jsme zahrnuli do plánu

brigádnické činnosti (později asi pochopíte proč). Musím férově přiznat, že z větší části jsem do toho uvrtal asi já, tím svým „no tak to uděláme, no a co“. Rozhodně to ovšem nebylo tím, že bych nevěděl, co obnáší nějaká ta brigáda, neboť u „sokolů“ se takto řeší většina potřebných záležitostí. Věci se daly do pohybu a s reálnou představou technických parametrů, přibližné ceny a nutných administrativních úkonů, jsme začali řešit umístění hřiště. Konečné umístění v areálu TJ Sokol Dubany nebylo naším prvotním záměrem. Původně mělo být hřiště vybudováno v parku v Dubanech u „sáňkařského“ kopce. Zjistili jsme ovšem, že typově tato lokalita není určena k výstavbě sportoviště (tudíž bychom nedostali stavební povolení), a tak se jediným možným a vhodným místem stal sportovní areál „sokolů“. Věc byla projednána se členy sokola s kladným výsledkem.

Tak jsme se po několika měsících snažení dopracovali k vytvoření podkladů pro zastupitele OÚ Vrbátky. Na podzim roku 2017 jsme se osobně účastnili zasedání zastupitelstva a odpovídali na dotazy zastupitelů k předloženým podkladům. Po krátké a věcné debatě byl tento „projekt“ zařazen do rozpočtu obce na rok 2018. Dostali jsme zelenou – a hurá na to! Přehoupli jsme se do roku 2018 a předběžná jednání se měnila v dohody o provedení práce, probíhaly objednávky materiálů. Jak jsem již napsal na počátku, významně jsme podcenili množství činnosti a tak resumé brigádníčení zní: přesazení mladého stromu, pokácení stromu zasahujícího nad hřiště, vyměření a vykolíkování hřiště, postupné roztáhnutí textilní folie na kameninový podklad – to jen tak pro jistotu, aby byly dodrženy přesahy uložení a nejezdilo se nákladními auty po textilií, dohážení písku k okrajům obrubníků a celkové srovnání povrchu, odvoz části zbylého písku, upevnění napínacích drátů oplocení na sloupy, zavěšení drátěného oplocení, instalace plastové zábrany kolem obrubníků, upevnění nosných ocelových lanek sítí na sloupy, zavěšení sítí, zavěšení textilie na oplocení, terénní úpravy včetně vykopání částí kořenů stromů, příprava na zbudování venkovní sprchy a ve finále zasetí trávníku kolem nově vytvořeného sportoviště.

Bylo toho mnoho, a proto chci za sebe poděkovat všem, kteří svou brigádnickou činností přispěli k finální podobě hřiště, neboť v době výstavby byla pro nás i malá pomoc velice cenná. Nedovolím si zde uvádět konkrétní jména lidí, kteří nám byli nápomocni, jelikož bych zřejmě na někoho zapomněl a to by mě velice mrzelo. Dá se říci, že organizace prací byla téměř dokonalá a tak bylo hřiště v krátké době vybudováno. Slavnostní otevření bylo

téměř symbolicky zakončeno společným utkáním, jehož se účastnili i zástupci OÚ Vrbátky, což jen doložilo vzájemně dobrou spolupráci s TJ Sokol Dubany.

Počasí letošního léta nám přálo a hřiště bylo hojně využíváno. Při pohledu na vytvořené hřiště a jeho využití nelituji ani jedné odpracované hodiny ve prospěch nás všech a věřím, že stejného názoru jsou snad i ti všichni ostatní, co se na tom rovněž ve svém volném čase podíleli. Odpracovali jsme stovky hodin, díky kterým se ušetřila značná část potřebných finančních prostředků. Proto můžeme mít hřiště v tak dobré kvalitě. Mohl bych uvádět ještě další fakta týkající se vybudování hřiště. Zejména pak vstřícnost místních zemědělců při uskladnění vybagrované hlíny, naší snahu získat na akci dotaci a další a další, ale nerad bych rozsahem přesáhl možnosti časopisu Triangl.

Přeji Vám všem jak svým jménem, tak i za TJ Sokol Dubany, klidné a krásné Vánoce a štěstí a zdraví v roce 2019.

Pavel Karásek

Jak jsem recyklovala krabici

Rozhodli jsme se s manželem, že si koupíme novou mikrovlnou troubu. Manžel byl na montáži a měl přijet až na víkend. Řekla jsem si, že jej překvapím a objednámi si ji přes internet. Těšila jsem se, že konečně nebudu řešit ulomené ovládací knoflíky a užiji si spousty programů. Spotřebič mi přivezla dopravní služba až do domu. Taková velká krabice. Zalepená a zapáskovaná krabice.

Dala jsem se do jejího rozbalování. A ouha, pásy z umělé hmoty jsem sice přestříhнула, ale krabice byla pořád nedobytná. Lepící pásku z umělé hmoty jsem musela opatrně proříznout a pak už jsem krabici mohla otevřít. Vevnitř už byla! Ale zabalená do bílého polystyrenu a návod v igelitovém sáčku. Vyprostila jsem teda mikrovlnku a chtěla krabici uklidit.

Už před týdnem jsem si všimla dvou nových barevných popelnic na dvorku, co přivezl táta z obce.

Modrá na papír, žlutá na plasty. Ideální na recyklaci mojí krabice. Polystyren a pásy jsem vhodila do žluté, ale chyba, krabice byla příliš velká a do menší modré popelnice nešla namačkat. Rozhodla jsem se krabici roztrhat na menší kusy. A zde jsem narazila. Lepící pásy s logem obchodu jsou také z umělé hmoty a já ne a ne je přetřhnout. Nakonec jsem je pěkně z krabice sloupala a taky hodila do žlutého kontejneru. A pak už mi šla krabice roztrhat, i když s nasazením všech mých sil, na menší kusy.

Večer jsem si k pročitání návodu otevřela sedmičku suchého bílého. Trochu ze spokojenosti s nákupem, trochu za odměnu s recyklací. No čtyřiceti-stránkový návod v šesti jazycích časem také skončí v modré. To je jasné. Ale teď mě napadlo, kam až budu muset jít s tou nevratnou lahví od vína?

čtenářka Trianglu

V roce 2017 nás opustili...

Alois Smělý, Vrbátky, 88 r.

Zdeněk Šustr, Štětovice, 58 r.

Markéta Galdová, Vrbátky, 75 r.

V roce 2018 nás opustili...

Stanislav Dostál, Vrbátky, 56 r.

Miroslav Dokoupil, Vrbátky, 71 r.

Jana Daňková, Vrbátky, 76 r.

Jaroslav Kryl, Vrbátky, 58 r.

Zdenka Směšná, Vrbátky, 74 r.

Jitka Floríková, Vrbátky, 89 r.

Vratislav Spáčil, Dubany, 88 r.

Jaroslava Hežová, Vrbátky, 83 r.

Miloslav Vála, Vrbátky, 91 r.

Ing. Zdeněk Valenta, Vrbátky, 62 r.

Ján Stanko, Vrbátky, 79 r.

Božena Matoušková, Štětovice, 58 r.

Ing. Vítězslav Vavrda, Vrbátky, 90 r.

Narozené děti

2017 (IX–XII) – 2018 (I–VIII)

Fotografie dětí se pořizují na vítání občánků.
Pokud se vítání občánků nemůžete zúčastnit a rádi
byste fotografii svého miminka měli
v Trianglu zveřejněnou,
pošlete ji prosím na adresu:
podatelna@vrbatky.cz.
Děkujeme.

Matěj Šindler
Štětovice

Nikol Burgetová
Vrbátky

Jiří Zapletal
Dubany

Tereza Štěpánková
Vrbátky

Štěpán Řezníček
Dubany

Matyáš Žitník
Štětovice

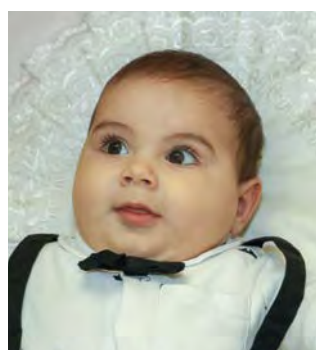
Štěpán Stach
Štětovice

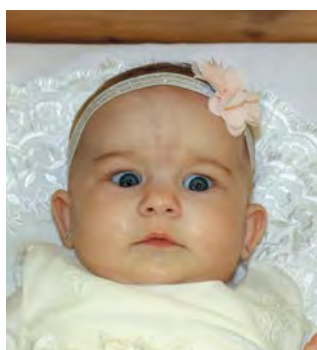
Kristián Ustrnul
Vrbátky

Julie Anna Majorová
Vrbátky

Marek Směšný
Vrbátky

Adéla Vaňková
Vrbátky

Dominik Vantuch
Štětovice

David Kvapil
Vrbátky

Ema Klosová
Dubany

Jiří Horák
Štětovice

Tomáš Mádr
Dubany

Tina Čurejová
Dubany

Petra Chyšková
Vrbátky

Mia Fidrmucová
Dubany

VELKÁ FOTOGRAFICKÁ SOUTĚŽ Vítězové roku 2017

Každoročně jsou vítězové Velké fotografické soutěže časopisu Triangl odměněni od obce lákavými dárkovými balíčky. Na snímku představujeme vítězkyně za rok 2017. Zleva je to Lenka Svobodová, která obsadila druhé místo za foto Pana Marie ve Vrbátkách. Uprostřed je vítězka paní Věra Natherová, která zvítězila fotkou uveřejněnou na titulní straně loňského čísla časopisu pod názvem Dubanský kostel. A třetí místo patřilo paní Romaně Směšné za poetickou fotografii Štětovická raška. Ještě jednou oceněným blahopřejeme.

- redakce -

Velká fotografická soutěž roku 2018

Jak už se stalo pravidlem, vždy v našem časopisu vyhlašujeme vítěze fotografické soutěže za právě uběhlý rok. Jenom připomínáme, že na fotografiích musí být poznat, že jsou vyfoceny v našich obcích. Takže sice do redakce dostáváme opravdu pěkná zátěží, zobrazení kvetoucí louky nebo krajiny v bouři a podobně, ale nedá se z těchto fotek rozpoznat, že byly vyfoceny u nás. Potom, i když je nám to líto, při nejlepší vůli, nemůžeme takové příspěvky ocenit. Všem, kdo jste poslali fotografie, děkujeme. Většina zaslaných snímků bude otištěna v obecním kalendáři pro rok 2020. A v kalendáři pro rok 2019 se objeví fotografie z minulých fotosoutěží našeho časopisu. Letos bylo opravdu z čeho vybírat a práce poroty nebyla lehká. Vítězné foto je od Petra Součka s názvem Pálení čarodějnic na Zlaté farmě a podle pravidel je titulní stranou Trianglu. Na druhém místě se umístil Jiří Stolarik s fotografií Západ slunce u křížku, třetí skončila fotografie od Tomáše Zapletala pod názvem Podzim v Dubanech. Zajímavostí letošní soutěže je, že na 3. místě se umístil teprve školák. A nebyl jediný z dětí, jehož fotografii nám jeho rodič poskytl, z čehož máme opravdu radost. Jako vždy obec odmění výherce pěknými věcnými cenami a už nyní se těšíme na vaše krásné, zajímavé či neobvyklé fotografie v příštím roce.

- redakce -

2. místo

Západ slunce u křížku, Jiří Stolarik

3. místo

Podzim v Dubanech, Tomáš Zapletal